

РЕШЕНИЕ

№ 1324

гр. София, 01.03.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 43 състав, в публично заседание на 26.01.2022 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Весела Цанкова

при участието на секретаря Десислава В Симеонова, като разгледа дело номер **1815** по описа за **2021** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 156 и следващите от Данъчно-осигурително процесуалния кодекс (ДОПК).
Образувано е по жалба на [фирма] с ЕИК:[ЕИК], с адрес за кореспонденция: [населено място],[жк], [улица], ет. 1, ап. 2, представлявано от Р. И. Бабанска, чрез адвокат Т. А. Г., със съдебен адрес: [населено място], [улица], ап. 20 срещу Ревизионен акт № Р-22220219003643-091-001/08.06.2020 г., издаден от Ф. С. Й. – орган, възложил ревизията и Т. Н. В. – ръководител на ревизията, потвърден с Решение № 1972/29.12.2020 г. на Директор на Дирекция „Обжалване и данъчно-осигурителна практика“, Централно управление на Национална агенция по приходите, [населено място] /Дирекция ОДОП, ЦУ на НАП, [населено място]/, относно отказано право на приспадане на данъчен кредит общо в размер на главница 198 275.72 лв., ведно с лихва в размер на 71 897.39 лв. за данъчни периоди от м. Декември 2013 г. до м. Ю. 2014 г.; от м. Септември 2014 г. до м. Август 2015 г.; м. Октомври 2015 г.; от м. Февруари 2016 г. до м. Юни 2016 г.; м. Септември 2016 г.; м. Ноември 2016 г.; м. Декември 2016 г.; от м. Февруари 2017 г. до м. Август 2018 г.; от м. Октомври 2018 г. до м. Май 2019 г.

В жалбата са изложени оплаквания за незаконосъобразност, немотивираност и необоснованост на оспорения ревизионен акт. Подробни съображения в тази насока, са изложени в депозираната жалба. Счита се, че събраните по време на ревизионното производство доказателства следва да бъдат преценени в тяхната съвкупност, което не е сторено от ревизиращия екип.

В съдебно заседание, жалбоподателят редовно уведомен не се явява и не изпраща представител. От процесуалния му представител е депозирана молба с искане даване ход на делото, и с която от съда се иска да отмени оспорения ревизионен акт. С молбата е представен списък на сторените по делото разноски, с искане за тяхното присъждане.

Ответният административен орган – Директор на дирекция ОДОП при ЦУ на НАП-С., чрез процесуалния си представител юрисконсулт К., излага становище за неоснователност и недоказаност на жалбата, моли съда да я остави без уважение, като остави в сила оспорения ревизионен акт, и да присъди в полза на Дирекция ОДОП при ЦУ на НАП - С. следващото му юрисконсултско възнаграждение.

Административен съд София - град след като обсъди възраженията в жалбата, писмените доказателства по преписката, доводите и становищата на страните, и като направи служебна проверка за законосъобразност на акта съгласно чл.160, ал.2 ДОПК, намери следното:

С жалбата се атакува акт, за който изрично е предвидено обжалване пред съд съгласно чл.156, ал. 1 от ДОПК. Решението на Директор на Дирекция ОДОП, ЦУ при НАП е връчено по електронен път на 11.01.2021 г. /л.25/. Жалбата е подадена чрез административния орган с вх. №53-04-71 на 27.01.2021г., от надлежно лице и при наличието на правен интерес, поради което същата е процесуално допустима.

Разгледана по същество е неоснователна.

От фактическа страна, съдът приема за установено:

Със Заповед за възлагане на ревизия /ЗВР/ № Р-22220219003643-020-001/13.06.2019 г. /л.47-49/, издадена от В. В. В., на длъжност началник сектор „Ревизии“ в дирекция „Контрол“ при ТД на НАП С., в качеството ѝ на заместник на Ф. С. Й., на длъжност началник сектор „Ревизии“ в дирекция „Контрол“ при ТД на НАП [населено място], определена със Заповед № РД-842200-620/10.06.2019 г. на и.д. Директор на ТД на НАП [населено място] за периода от 10.06.2019 г. до 21.06.2019 г. вкл. /л. 26/ и Заповед № РД-01-818/10.05.2019 г. на Директор на ТД на НАП [населено място] /л.27-28/, е възложена ревизия на жалбоподателя за следните видове задължения:

- Данък върху добавената стойност за данъчен период от 01.12.2013 г. до 31.05.2019 г. Заповедта за възлагане на ревизия е връчена на жалбоподателя, по електронен път на 03.07.2019 г. /л.49/, като е определен срок за извършване на ревизията – до три месеца от връчване на заповедта. За ревизиращи органи са определени Т. Н. В., на длъжност Главен инспектор по приходите, ръководител на ревизията и И. С. С., на длъжност Инспектор по приходите.

Заповедта за възлагане на ревизия е изменена със Заповед за изменение на заповед за възлагане на ревизия /ЗИЗВР/ № Р-22220219003643-020-002/02.10.2019 г., издадена от В. В. В., на длъжност Началник сектор „Ревизии“ в дирекция „Контрол“ при ТД на НАП С., в качеството и на орган да възлага ревизии, определен със Заповед № РД-01-818/10.05.2019 г. на Директор на ТД на НАП [населено място] /л.27-28/, като е определен срок за извършване на ревизията до 01.11.2019 г.

Със ЗИЗВР № Р-22220219003643-020-003/29.10.2019 г., издадена от В. В. В., на длъжност Началник сектор „Ревизии“ в дирекция „Контрол“ при ТД на НАП С. срокът на ревизията е определен до 29.11.2019 г.

Ревизионният доклад /РД/ по извършената ревизия с № Р-22220219003643-092-001/03.02.2020 г. е изготвен на 03.02.2020 г. и е връчен на ревизираното лице на 09.04.2020 г. /л.80-96/. На основание чл. 117, ал. 5 от ДОПК от

дружеството е подадено писмено възражение с вх. № 53-00-2269#12/22.05.2020 г. срещу издадения РД. Възраженията са преценени с РА като неоснователни.

Ревизионният акт, предмет на настоящето производство, с № Р-22220219003643-091-001/08.06.2020 г. е издаден на 08.06.2020 г. и е връчен на задълженото лице по електронен път на 09.07.2020 г. /л.97-137/. С него са приети изложените в РД факти и обстоятелства, направените фактически и правни изводи и основанията за тях. РА съдържа реквизитите по чл.120, ал.1 от ДОПК. С оспорвания РА на дружеството е установен резултат ДДС за внасяне в размер на 198 275,72 лв., ведно с лихви в размер на 71 897,39 лв., поради отказано право на данъчен кредит.

При ревизията е установено, че основната дейност на жалбоподателя през ревизирания период се състои в осъществяване търговия на дребно със стоматологични материали, консумативи и апаратура. Дружеството, организира стоматологични семинари и практически курсове по едодонтия за обучение на лекари по дентална медицина, свързани с новостите в областта на стоматологията, като нови технологии и излизачите на световния пазар консумативи и начина на влагането им на пациенти при стоматологични манипулации и/или интервенции. Установено е, че дружеството представя едни от най-големите световни производители на дентална апаратура и консумативи, ползва се както с национален, така и с международен авторитет. Освен с външни доставчици, дружеството работи и с вътрешни доставчици, със сходен предмет на дейност, от които закупува съответни дентални продукти и консумативи, които продава на клиентите си. Установено, че дружеството е регистрирано по реда на ЗДДС, считано от 21.07.2005 г.

В срока по чл. 152, ал. 1 от ДОПК от ревизирания субект до директора на дирекция ОДОП е постъпила жалба срещу констатациите на органите по приходите в процесния РА, с вх. № 53-06-6288/22.07.2020 г. по регистъра на ТД на НАП С..

С мотивирано Решение № 1972/29.12.2020 г. на Директор на Дирекция ОДОП, ЦУ на НАП [населено място], спорният ревизионен акт е потвърден изцяло.

Предмет на съдебно оспорване е РА, потвърден с решението на решаващия административен орган, а именно по отношение на следните дружества-доставчици: [фирма]; [фирма]; [фирма]; [фирма]; [фирма]; [фирма]; [фирма]; [фирма]; [фирма]; [фирма]; „О.-И. А. и Ко“ КД; [фирма]; [фирма]; [фирма]; [фирма]; [фирма]; [фирма]; [фирма]; [фирма]; [фирма]; [фирма]. Общият размер на установения и дължим ДДС, съгласно решението на Директор на Дирекция ОДОП, ЦУ на НАП е 198 275.72 лв. – главница и законна лихва в размер на 71 897.39 лв.

В хода на ревизията на ревизираното дружество са връчени, както следва ИПДПОЗЛ № Р-22220219003643-040-001/15.07.2019 г. и ИПДПОЗЛ № Р-22220219003643-040-002/25.11.2019 г., с които са изискани всички документи, свързани с ревизирания период - първични и вторични счетоводни документи, оборотни ведомости, договори, копия на фактури, ведно с всички съпътстващи доставките документи, писмени обяснения и доказателства относно конкретните транспортни средства, на които са извършени ремонти и са вложени резервни части и консумативи, фактури към клиенти, ведно с придружаващи ги документи, справки и други относими документи. От страна на ревизиращите органи е посочено, че в отговор на двете ИПДПОЗЛ от страна на ревизираното дружество са представени документи, писмени обяснения, описано подробно по доставчици. В хода на ревизията е извършен преглед на първичните и вторични оригинални счетоводни документи на ревизираното лице, удостоверен с Протокол № 0859097/20.11.2019 г.

/П..2/. Констатирано от органите по приходите е, че от страна на ревизираното дружество са представени само оригиналните фактури, с приложен към тях касов бон, както и че като наименование на стоката или услугата и стойност – не са посочени мярка, количество и единична цена, прието за нарушение на чл. 114, ал. 1, т. 9 и т. 11 от ЗДДС. Установено е още, че спорните фактури са осчетоводени по Сметка 602 „Разходи за външни услуги“, както и че стойността им е участвала при определяне на счетоводния финансов резултат за съответния данъчен период.

На основание чл. 45 от ДОПК са извършени насрещни проверки на: [фирма]; [фирма]; [фирма]; [фирма]; [фирма]; [фирма]; [фирма]; [фирма]; „О.-И. А. и Ко“ КД; [фирма]; [фирма]; [фирма]; [фирма]; [фирма]; [фирма]; [фирма]; [фирма]; [фирма]; [фирма]. За резултатите от насрещните проверки са изготвени ПИНП, описани подробно в издадения РД.

Ревизията е отказала право на данъчен кредит, както следва:

1. В размер на 7 036,20 лв., ведно със съответните лихви за данъчен период м. Декември 2013 г., м. Януари 2014 г. и м. Февруари 2014 г. по 8 броя фактури, издадени от: [фирма], описани подробно на стр. 42-43 от РД:

В хода на ревизията е установено, че предмет на спорните фактури са доставки на услуга.

Както се посочи по-горе, на ревизираното дружество в хода на ревизионното производство са връчени две ИПДПОЗЛ № Р-22220219003643-040-001/15.07.2019 г. и ИПДПОЗЛ № Р-22220219003643-040-002/25.11.2019 г., с които са изискани всички документи по спорните фактури, издадени от [фирма]. Ревизиращият екип при посещението си в счетоводството на ревизираното дружество е установил, че от негова страна са представени само оригиналните фактури, с приложен касов бон, издадени от [фирма]. От страна на ревизираното дружество не са представени други съпътстващи издадените фактури, документи – договори, анекси, приемо-предавателни протоколи, количествено-стойностни сметки, оферти, заявки, респективно какъв е предметът на доставените услуги.

На дружеството-доставчик е извършена насрещна проверка, отразена в Протокол № П-22221019129625-141-001/03.09.2019 г. В хода на проверката е установено, че [фирма] е регистрирано по ЗДДС на 09.05.2013 г. и deregистрирано по ЗДДС във връзка с установени обстоятелства по чл. 176 от ЗДДС на 09.04.2014 г. До дружеството-доставчик е изготвено ИПДПОЗЛ № П-22221019129625-040-001/22.07.2019 г. за представяне на документи. ИПДПОЗЛ е връчено по реда на чл. 32 от ДОПК. В указания срок от дружеството-доставчик не са постъпили изисканите документи. В тази връзка от страна на ревизиращите органи е посочено, че не може по безспорен начин да се установи дали дружеството-доставчик е издало фактури за период от 01.12.2013 г. до 28.02.2014 г. Извършена е проверка в ИМ на НАП, при която е установено, че за периода от 01.12.2013 г. до 28.02.2014 г. в Дневник за продажби и в СД по ЗДДС за съответния данъчен период от страна на дружеството-доставчик са отразени спорните фактури, с получател [фирма], с изключение на Фактура № 931/13.12.2013 г. Както и че по всички спорни фактури няма отразен предмет на доставките.

Предвид установеното, е прието, че за стоките по издадените от [фирма] фактури не са налични доказателства за тяхното прехвърляне и използването им впоследствие за извършване на облагаеми доставки, поради което е формиран извод за липса на

извършени реални доставки.

2. В размер на 4 200,00 лв., ведно със съответните лихви за данъчен период м. Март 2014 г., по 4 броя фактури, издадени от [фирма], описани подробно на стр. 39-40 от РД:

Установено е, че за ревизирия период [фирма] е ползвало право на приспадане на данъчен кредит по 4 броя фактури, издадени от [фирма], подробно описани в РД. Предметът на доставка на тях е „услуга“. В отговор на връчените до ревизираното лице две ИПДПОЗЛ № Р-22220219003643-040-001/15.07.2019 г. и ИПДПОЗЛ № Р-22220219003643-040-002/25.11.2019 г., като не са представени документи. С възражението срещу РД, от страна на ревизираното лице са представени копия на Фактура № 45/26.03.2014 г. с предмет „Изготвяне на мейлинг кампания“; Приемо-предавателен протокол от 26.03.2014 г. за предаване на 3 000 броя дентален вестник „Н.“, които ще бъдат разпространени до 3000 лекари по дентална медицина в [населено място] – в частни кабинети и клиники, в Д., на преподаватели по дентална медицина в [населено място], така също и на студенти от 5-ти и 6-ти курс. Възложителят предава списък на клиентите и неклиентите, за да бъде осъществен мейлингът. Изпълнителят се ангажира да предаде всяка бройка от денталния рекламен вестник лично на съответния зъболекар – клиент или да го пусне в пощенската кутия, в случай, че кабинетът не работи. Приложено е цветно копие на вестник „Н.“, брой 5 от 2014 г.

На дружеството-доставчик е извършена насрещна проверка, отразена в Протокол № П-22221119128393-141-001/15.11.2019 г. В хода на проверката е установено, че дружеството-доставчик е регистрирано по ЗДДС на 24.10.2013 г. и дерегетирано на 16.07.2014 г. на основание чл. 176 от ЗДДС. До доставчика е изпратено ИПДПОЗЛ № П-22221119128393-040-001/22.07.2019 г., връчено му по реда на чл. 32 от ДОПК. В указания срок, от страна на дружеството-доставчик не са представени изисканите документи. От страна на ревизиращите органи е извършена проверка в информационните масиви на НАП, при която е установено, че от датата на регистрация по ЗДДС до датата му дерегистрация, дружеството няма отразени фактури за продажби, издадени на [фирма].

Предвид установеното, е прието, че за стоките по издадените от [фирма] фактури не са налични доказателства за тяхното прехвърляне и използването им впоследствие за извършване на облагаеми доставки, поради което е формиран извод за липса на извършени реални доставки.

3. В размер на 300,00 лв., ведно със съответните лихви за данъчен период м. Март 2014 г., по 1 брой фактура, издадена от [фирма]:

- Фактура № 1...101/27.03.2014 г., с предмет: „Услуга“.

В отговор на връчените до ревизираното лице две ИПДПОЗЛ № Р-22220219003643-040-001/15.07.2019 г. и ИПДПОЗЛ № Р-22220219003643-040-002/25.11.2019 г., не са представени съпътстващи фактурата документи.

На дружеството-доставчик е извършена насрещна проверка, отразена в Протокол № П-22221119131382-141-001/19.11.2019 г. В хода на ревизията е установено, че дружеството-доставчик е регистрирано по ЗДДС на 14.12.2012 г. и дерегетирано на 09.09.2014 г. на основание чл. 176 от ЗДДС. До доставчик е изготвено ИПДПОЗЛ № П-22221119131382-040-001/25.07.2019 г., връчено му по реда на чл. 32 от ДОПК. В указания срок, от страна на дружеството-доставчик не са представени изисканите

документи. От страна на ревизиращите органи е извършена проверка в информационните масиви на НАП, при която е установено, че дружеството-доставчик не е включило в Дневник за продажби, спорната фактура.

Предвид установеното, е прието, че за стоките по издадената от [фирма] фактура не са налични доказателства за тяхното прехвърляне и използването им впоследствие за извършване на облагаеми доставки, поради което е формиран извод за липса на извършени реални доставки.

4. В размер на 4 000,00 лв., ведно със съответните лихви за данъчен период м. Април 2014 г. и м. Май 2014 г., по 6 броя фактури, издадени от [фирма]:

Установено е, че за ревизирия период [фирма] е ползвало право на приспадане на данъчен кредит по 4 броя фактури, издадени от [фирма], подробно описани в РД, л.14-15. Предметът на доставка на тях е: „художествено оформление, дизайн и предпечат на флаери, на листовки, брошури, дипляни“. На ревизираното лице са връчени две ИПДПОЗЛ № Р-22220219003643-040-001/15.07.2019 г. и ИПДПОЗЛ № Р-22220219003643-040-002/25.11.2019 г. Ревизиращият екип при посещението си в счетоводството на ревизираното дружество е установил, че от негова страна са представени само оригиналните фактури, с приложен касов бон, издадени от дружеството-доставчик. От страна на ревизираното дружество не са представени други съпътстващи издадените фактури, документи – договори, анекси, приемо-предавателни протоколи, количествено-стойностни сметки, оферти, заявки, респективно какъв е предметът на доставените услуги.

На дружеството-доставчик е извършена насрещна проверка, отразена в Протокол № П-22221119128385-141-001/02.10.2019 г. В хода на проверката е установено, че фактурите са платени в брой, като е представена аналитична разпечатка на Сметка 501 и 503. До дружеството-доставчик е изпратено ИПДПОЗЛ № П-22221119128385-040-001/19.07.2019 г. В отговор от страна доставчика са представени пред ревизиращите органи както следва: с придружително писмо копия на издадените шест фактури; оборотна ведомост за периода за м. Април 2014 г.; Аналитичен регистър на Сметка 501 за м. Април 2014 г.; Аналитичен регистър на Сметка 4532 за м. Април 2014 г.; Граждански договори-два броя на А. П. П. и Е. Д. И.; Копие от СД и Дневници за покупко-продажба за м. Април 2014 г.; Справка изписван е за м. Април 2014 г.; Сметка 401 за м. Април 2014 г.; Аналитични регистри; Ведомости за граждански договори; Хронологичен регистър. Не са представени договори за изработка, заявки, оферти, търговска кореспонденция; приемо-предавателни протоколи, договори с подизпълнители, начин на доставка на предмета на доставката по спорните фактури. От извършена проверка в ПП С. е установено, че през периода на издаване на спорните фактури, дружеството-доставчик има подадени Декларации Образец 6, но не е внасяло осигурителни вноски за работници и служители на трудови и извънтрудови правоотношения, заемащи длъжност – работници в строителството. Не са представени доказателства за материална и кадрова обезпеченост за извършване на фактурираните доставки.

Предвид установеното, е прието, че за стоките по издадените от [фирма] фактури не са налични доказателства за тяхното прехвърляне и използването им впоследствие за извършване на облагаеми доставки, поради което е формиран извод за липса на извършени реални доставки.

5. В размер на 7 000,00 лв., ведно със съответните лихви за данъчен период м. Май 2014 г., м. Юни 2014 г. и м. Ю. 2014 г., по 7 броя фактури, издадени от [фирма]:

Установено е, че за ревизирия период [фирма] е ползвало право на приспадане на данъчен кредит по 7 броя фактури, издадени от [фирма], подробно описани в РД, л.38-39. На ревизираното лице са връчени две ИПДПОЗЛ № Р-22220219003643-040-001/15.07.2019 г. и ИПДПОЗЛ № Р-22220219003643-040-002/25.11.2019 г. Ревизиращият екип при посещението

си в счетоводството на ревизираното дружество е установил, че от негова страна са представени само оригиналните фактури, с приложен касов бон, издадени от дружеството-доставчик. От страна на ревизираното дружество не са представени други съпътстващи издадените фактури, документи – договори, анекси, приемо-предавателни протоколи, количествено-стойностни сметки, оферти, заявки, респективно какъв е предметът на доставените услуги. С подаденото срещу РД възражение, ревизираното лице е представило: заверено копие на Фактура № 1012/29.05.2014 г. с предмет: „направа на дизайн на мебели“, приемо-предавателен протокол от 29.05.2014 г. за доставка на идеен проект за обзавеждане на дентална клиника в [населено място], включващ чертежи, обосновка и проектиране; разпечатки от чертежи и обосновки. При анализ на доказателствата е установено, че вписаният във фактурата предмет „направа на дизайн на мебели“ не отговаря на отразеното в приемо-предавателния протокол. Отбелязано е, че от страна на [фирма] не са представени доказателства, че въпросната доставка е използвана за последваща облагаема доставка. Ревизираното лице е представило също така заверено копие на фактура №1010/28.05.2014 г. с предмет „изграждане на щанд“ и приемо-предавателен протокол от 28.05.2014 г. за доставка изграждането и обзавеждане на щанд от 31 кв. метра по време на годишната дентална изложба „Булдентал“, провеждаща се в Агенция „Б.“, зала 4. Също така са представени фактура №26550/09.04.2014 г., издадена от Агенция [фирма] за наем на щанд в периода 21.05.2014 г. – 23.05.2014 г. и Фактура № 25793/09.04.2014 г., издадена от същото дружество за авансово плащане на наем на щанд.

На дружеството-доставчик е извършена насрещна проверка, отразена в Протокол № П-22002319130538-141-001/12.11.2019 г. В хода на ревизията е установено, че дружеството-доставчик е регистрирано по ЗДДС на 12.09.2011 г. и дерегистрирано на 19.09.2014 г. на основание чл. 176 от ЗДДС. До доставчик е изготвено ИПДПОЗЛ № П-22002319130538-040-001/23.07.2019 г., връчено му по реда на чл. 32 от ДОПК. В указания срок, от страна на дружеството-доставчик не са представени изискваните документи. От страна на ревизиращите органи е установено, че спорните фактури, издадени от доставчика съдържат наименование на услугата и стойност, липсва мярка, количество и единична цена и прието, че същите не отговарят на изискванията на чл. 114, ал. 1, т. 9 и т. 11 от ЗДДС.

Предвид установеното, е прието, че за стоките по издадените от [фирма] фактури не са налични доказателства за тяхното прехвърляне и използването им впоследствие за извършване на облагаеми доставки, поради което е формиран извод за липса на извършени реални доставки.

6. В размер на 7 000,00 лв., ведно със съответните лихви за данъчен период м. Ю. 2014 г., м. Септември 2014 г. и м. Октомври 2014 г., по 10 броя фактури, издадени от [фирма]:

Установено е, че предметът на доставка по спорните фактури е: „художествено оформление, дизайн и предпечат на флаери, на листовки, брошури, дипляни, каталози“. На ревизираното лице са връчени две ИПДПОЗЛ № Р-22220219003643-040-001/15.07.2019 г. и ИПДПОЗЛ № Р-22220219003643-040-002/25.11.2019 г. Ревизиращият екип при посещението си в счетоводството на ревизираното дружество е установил, че от негова страна са представени само оригиналните фактури, с приложен касов бон, издадени от дружеството-доставчик. От страна на ревизираното дружество не са представени други съпътстващи издадените фактури, документи – договори, анекси, приемо-предавателни протоколи, количествено-стойностни сметки, оферти, заявки, респективно какъв е предметът на доставените услуги. От страна на ревизиращите органи е установено, че спорните фактури, издадени от доставчика съдържат наименование на услугата и стойност, липсва мярка, количество и единична цена и прието, че същите не отговарят на изискванията на чл. 114, ал. 1, т. 9 и т. 11 от ЗДДС. Установено е, че доставките са счетоводно отразени в счетоводството на ревизираното дружество по сметки от група 60, в т.ч 602 „Разходи за външни услуги“, като счетоводно са заведени като разходи за външни услуги.

На дружеството-доставчик е извършена насрещна проверка, отразена в Протокол №

П-22002319129427-141-001/15.08.2019 г. В хода на ревизията е установено, че дружеството-доставчик е регистрирано по ЗДДС на 11.07.2014 г. и дерегистрирано на 06.07.2015 г. на основание чл. 176 от ЗДДС. До доставчик е изготвено ИПДПОЗЛ № П-22002319129427-040-001/23.07.2019 г., връчено му по електронен път на 01.08.2019 г. В указания срок, от страна на дружеството-доставчик не са представени изискваните документи до датата на издаване на протокола от проверката. Представени са допълнително документи с вх. № 24-0-786/20/27.11.2019 г., анализирани от ревизиращите органи. Установено е, че спорните фактури са платени в брой, представена аналитична разпечатка на Сметка 501, 4532, 421, 602, 503, 411, 611. Не са представени договори за изработка, заявки, оферти, търговска кореспонденция; приемо-предавателни протоколи, договори с подизпълнители, начин на доставка на предмета на доставката по спорните фактури, писмени обяснения. От извършена проверка в ПП С. е установено, че през периода на издаване на спорните фактури, дружеството-доставчик няма подадени Декларации образец 6, респективно няма внасяни от него осигурителни вноски за работници и служители по трудови или извънтрудови правоотношения. Представени са сметки за изплатени суми по чл. 45, ал. 4 от ЗДДФЛ на лицата А. М. и Ф. М., с приложени копия за граждански договори. От извършена справка в информационната система на НАП е установено, че липсва подадена справка по чл. 73 от ЗДДФЛ за изплатени суми по извънтрудови правоотношения на [фирма] за отчетната 2014 г., както и липсват данни за подавани ГДД от физическите лица за отчетната 2014 г. Предвид установеното, е прието, че за стоките по издадените от [фирма] фактури не са налични доказателства за тяхното прехвърляне и използването им впоследствие за извършване на облагаеми доставки, поради което е формиран извод за липса на извършени реални доставки.

7. В размер на 28 200,80 лв., ведно със съответните лихви за данъчен период м. Ноември 2014 г., м. Август 2015 г. и м. Октомври 2015 г., по 35 броя фактури, издадени от [фирма]:

Установено е, че предметът на доставка по спорните фактури е: „художествено оформление, изготвяне на идеен проект и дизайн на брошури, каталог и дигитални, печат брошури, каталог, дигитални, годишна поддръжка на уеб страница, изработка на рекламни каталози, на настолни календари, изработка торбички, мейлинг кампания, изготвяне и поддръжка на сайт за събития и др.“. На ревизираното лице са връчени две ИПДПОЗЛ № Р-22220219003643-040-001/15.07.2019 г. и ИПДПОЗЛ № Р-22220219003643-040-002/25.11.2019 г. Ревизиращият екип при посещението си в счетоводството на ревизираното дружество е установил, че от негова страна са представени само оригиналните фактури, с приложен касов бон, издадени от дружеството-доставчик. От страна на ревизираното дружество не са представени други съпътстващи издадените фактури, документи – договори, анекси, приемо-предавателни протоколи, количествено-стойностни сметки, оферти, заявки, респективно какъв е предметът на доставените услуги. От страна на ревизиращите органи е установено, че спорните фактури, издадени от доставчика съдържат наименование на услугата и стойност, липсва мярка, количество и единична цена и прието, че същите не отговарят на изискванията на чл. 114, ал. 1, т. 9 и т. 11 от ЗДДС. Установено е, че доставките са счетоводно отразени в счетоводството на ревизираното дружество по сметки от група 60, в т.ч 602 „Разходи за външни услуги“, като счетоводно са заведени като разходи за външни услуги.

На дружеството-доставчик е извършена насрещна проверка, отразена в Протокол № П-22001419128401-141-001/16.08.2019 г. В хода на ревизията е установено, че дружеството-доставчик е регистрирано по ЗДДС на 29.10.2014 г. и дерегистрирано на 16.12.2015 г. на основание чл. 176 от ЗДДС. До доставчик е изготвено ИПДПОЗЛ № П-22001419128401-040-001/22.07.2019 г., връчено му по електронен път на 29.07.2019 г. В указания срок, от страна на дружеството-доставчик са представени копия на спорните фактури, оборотни ведомости, аналитични регистри на сметки 411, 421, 501, 703 и др.,

хронологичен регистър, ведомости за изплатени възнаграждения за граждански договори на две лица – В. П. и Ф. М.. В писмото се твърди, че е приложена справка за движение на стоки, но такава не е налична по преписката. При извършени проверки в информационната система на НАП е установено, че от проверяваното лице няма подадени справки по чл. 73 от ЗДДФЛ за 2014 г. и 2015 г., нито физическите лица са подали годишни данъчни декларации за същите години.

С възражението срещу РД, ревизираното дружество е представило заверено копие на Фактура № 267/29.06.2015 г., ведно с копие на фискален бон, приемо-предавателен протокол от 29.06.2015 г. за предаване на 2 500 каталога, 4 цветни листа изображения от листовки. При преглед на представените документи, ревизиращите органи са приели, че дуплянката рекламира продукт на фирма „М.“, но никъде в нея не е посочено името на [фирма]. В тази връзка е прието, че не може да се докаже, че каталозите са предназначени за търговската дейност на ревизираното лице.

Предвид установеното, е прието, че за стоките по издадените от [фирма] фактури не са налични доказателства за тяхното прехвърляне и използването им впоследствие за извършване на облагаеми доставки, поради което е формиран извод за липса на извършени реални доставки.

8. В размер на 9 800,00 лв., ведно със съответните лихви за данъчен период от м. Февруари 2016 г. до м. Април 2016 г., по 7 броя фактури, издадени от [фирма]:

Установено е, че предметът на доставка по спорните фактури е: „извършване на ремонтни дейности, изграждане на щанд по време на изложби, дизайн, художествено оформление, предпечат, печат на каталози, брошури, дупляни“. На ревизираното лице са връчени две ИПДПОЗЛ № Р-22220219003643-040-001/15.07.2019 г. и ИПДПОЗЛ № Р-22220219003643-040-002/25.11.2019 г. Ревизиращият екип при посещението си в счетоводството на ревизираното дружество е установил, че от негова страна са представени само оригиналните фактури, с приложен касов бон, издадени от дружеството-доставчик. От страна на ревизираното дружество не са представени други съпътстващи издадените фактури, документи – договори, анекси, приемо-предавателни протоколи, количествено-стойностни сметки, оферти, заявки, респективно какъв е предметът на доставените услуги. От страна на ревизиращите органи е установено, че спорните фактури, издадени от доставчика съдържат наименование на услугата и стойност, липсва мярка, количество и единична цена и прието, че същите не отговарят на изискванията на чл. 114, ал. 1, т. 9 и т. 11 от ЗДДС. Установено е, че доставките са счетоводно отразени в счетоводството на ревизираното дружество по сметки от група 60, в т.ч 602 „Разходи за външни услуги“, като счетоводно са заведени като разходи за външни услуги.

На дружеството-доставчик е извършена насрещна проверка, отразена в Протокол № П-22221019129628-141-001/19.08.2019 г. В хода на ревизията е установено, че дружеството-доставчик е регистрирано по ЗДДС на 07.01.2016 г. и deregистрирано на 18.04.2016 г. на основание чл. 176 от ЗДДС. До доставчик е изготвено ИПДПОЗЛ № П-22221019129628-040-001/22.07.2019 г., връчено му по електронен път на 29.07.2019 г. В указания срок, от страна на дружеството-доставчик са представени копия на спорните фактури; РКО; обратна ведомост за м. 02,03 и 04.2016 г.; аналитични регистри; копия от СД и Дневници за покупко-продажба за м.02, 03, и 04.2016 г. Установено е, че от страна на дружеството-доставчик не са представени договори, анекси, приемо-предавателни протоколи, количествено-стойностни сметки, оферти, заявки, респективно какъв е предметът на доставените услуги, макар такива да са описани в придружаващото писмо. От извършена проверка в ПП С. е установено, че през периода на издаване на спорните фактури, от страна на дружеството-доставчик не са подавани Декларации Обр. 6, както и че не са внасяни осигурителни вноски за работници и служители на трудови и извънтрудови правоотношения. При насрещната проверка е представена ведомост на изплатени възнаграждения за

граждански договори на А. П. и Р. Р., като след проверката в информационната система на НАП и се установи, че липсва подадена справка по чл. 73 от ЗДДФЛ за изплатени суми по извънтрудови правоотношения на [фирма] за 2016 г., както и липса на подадени ГДД за 2016 г.

Предвид установеното, е прието, че за стоките по издадените от [фирма] фактури не са налични доказателства за тяхното прехвърляне и използването им впоследствие за извършване на облагаеми доставки, поради което е формиран извод за липса на извършени реални доставки.

9. В размер на 2 800,00 лв., ведно със съответните лихви за данъчен период от м. Октомври 2015 г. и м. Март 2016 г., по 4 броя фактури, издадени от [фирма]:

Установено е, че предметът на доставка по спорните фактури е: „извършване на СМР, подмяна на ел. инсталация, ремонт и подмяна на ВиК инсталация“. На ревизираното лице са връчени две ИПДПОЗЛ № Р-22220219003643-040-001/15.07.2019 г. и ИПДПОЗЛ № Р-22220219003643-040-002/25.11.2019 г. Във връзка с тези 4 броя фактури, подробно описани на л.42-43 от РА, от страна на ревизираното лице не са представени съпътстващи фактурите документи – договори, заявки, оферти, търговска кореспонденция, количествено-стойностни сметки, съответно документи удостоверяващи вида на извършените СМР дейности. Посочено е, че ремонтът е извършен в офиса на ревизираното дружество.

На дружеството-доставчик е извършена насрещна проверка, отразена в Протокол № П-22220419129703-141-001/09.08.2019 г. От страна на ревизиращите органи е установено, че спорните фактури са платени в брой, от дружеството-доставчик е представен хронологичен регистър на Сметка 501 и ведомости за изплатени заплати, аналитични разпечатки на сметки. При проверка в ПП С. е установено, че през периода на издаване на фактурите, в дружеството-доставчик е имало назначени две лица на трудово правоотношение, както и че то няма задължения към републиканския бюджет.

Предвид установеното, е прието, че за стоките по издадените от [фирма] 4 броя фактури за извършени СМР дейности не са налични доказателства за тяхното прехвърляне и използването им впоследствие за извършване на облагаеми доставки, поради което е формиран извод за липса на извършени реални доставки.

10. В размер на 4 467,00 лв., ведно със съответните лихви за данъчен период от м. Май 2015 г. и м. Септември 2016 г., по 4 броя фактури, издадени от „О.-И. А. и Ко“ КД:

В хода на ревизията е установено, че предмет на спорните фактури са доставки на „услуги“. На ревизираното лице са връчени две ИПДПОЗЛ № Р-22220219003643-040-001/15.07.2019 г. и ИПДПОЗЛ № Р-22220219003643-040-002/25.11.2019 г. От негова страна с възражението срещу РД е представено заверено копие на Фактура № 586/26.09.2016 г., ведно с копие на фискален бон и приемо-предавателен протокол от 26.09.2016 г. за извършване на СМР дейности, подмяна на ВиК и ел. инсталация. Установено е, че съгласно протокола, ремонтът включва изтегляне на проводник, монтиране на гофрирани тръби, материали и консумативи, окабеляване на работни места, монтаж на видеокамери, свързване на телефонна централа с работни места, изкопни работи за подмяна на спукана водопроводна отходна тръба. От ревизиращите е прието, че от доказателствата, които са ангажирани не може да се установи адресът, на който са извършени описаните работи, кога и т кога са извършени услугите, нито от къде са закупени материалите. Отделно при извършена справка в И., ревизиращите органи са установили, че ревизираното дружество не притежава собствен недвижим имот – съгласно декларация, подписана от неговия управител, дружеството извършва своята дейност в офис в [населено място],[жк], [улица], ет. 1, ап. 27, собственост на управителя. Поради, което от страна на ревизиращите, че услугите не са свързани с извършвани облагаеми доставки от ревизираното лице.

На дружеството-доставчик е извършена насрещна проверка, отразена в Протокол № П-22221019129565-141-001/19.11.2019 г. В хода на ревизията е установено, че дружеството-доставчик е регистрирано по ЗДДС на 27.05.2009 г. и дерегистрирано на

23.06.2011 г. на основание чл. 176 от ЗДДС. Същото е регистрирано повторно на 23.06.2011 г. и deregистрирано на основание чл. 176 от ЗДДС на 01.12.2016 г. До доставчика е изготвено ИПДПОЗЛ № П-22221019129565-040-001/22.07.2019 г., връчено му по реда на чл. 32 от ДОПК на 04.11.2019 г. От страна на дружеството-доставчик не са представени изисканите му документи. При проверка в системата на НАП е установено, че спорните фактури са отразени в Дневниците за продажби на доставчика.

Предвид установеното, е прието, че за стоките по издадените от „О.-И. А. и Ко“ КД 4 броя фактури не са налични доказателства за тяхното прехвърляне и използването им впоследствие за извършване на облагаеми доставки, поради което е формиран извод за липса на извършени реални доставки.

11. В размер на 3 434,00 лв., ведно със съответните лихви за данъчен период от м. Май 2015 г. и м. Юни 2016 г., по 4 броя фактури, издадени от [фирма]:

В хода на ревизията е установено, че спорните фактури са с предмет: „дизайн, предпечат и печат на брошури, дилпани и каталози, поддръжане и обновление“.

На ревизираното лице са връчени две ИПДПОЗЛ № Р-22220219003643-040-001/15.07.2019 г. и ИПДПОЗЛ № Р-22220219003643-040-002/25.11.2019 г. Ревизиращият екип при посещението си в счетоводството на ревизираното дружество е установил, че от негова страна са представени само оригиналните фактури, с приложен касов бон, издадени от дружеството-доставчик. От страна на ревизираното дружество не са представени други съпътстващи издадените фактури, документи – договори, анекси, приемо-предавателни протоколи, количествено-стойностни сметки, оферти, заявки, респективно какъв е предметът на доставените услуги. От страна на ревизиращите органи е установено, че спорните фактури, издадени от доставчика съдържат наименование на услугата и стойност, липсва мярка, количество и единична цена и прието, че същите не отговарят на изискванията на чл. 114, ал. 1, т. 9 и т. 11 от ЗДДС. Установено е, че доставките са счетоводно отразени в счетоводството на ревизираното дружество по сметки от група 60, в т.ч 602 „Разходи за външни услуги“, като счетоводно са заведени като разходи за външни услуги.

На дружеството-доставчик е извършена насрещна проверка, отразена в Протокол № П-22221019129620-141-001/16.08.2019 г. В хода на ревизията е установено, че дружеството-доставчик е регистрирано по ЗДДС на 26.07.2011 г. и deregистрирано на 08.09.2016 г. на основание чл. 176 от ЗДДС. До доставчика е изготвено ИПДПОЗЛ № П-22221019129620-040-001/22.07.2019 г., връчено му по електронен път. В указания срок от дружеството-доставчик са представени следните документи – копия на спорните 4 броя фактури; оборотни ведомости за м.05 и м.06 2016 г.; аналитичен регистър за месец май и месец юни 2016 г. на Сметка 501; Аналитичен регистър за месец май и месец юни 2016 г. на Сметка 4532; Копия на СД и Дневници за покупко-продажби за месец май и месец юни 2016 г.; Аналитичен регистър на месец май и месец юни 2016 г. на Сметки 703, 411, 503, 602, 611 и Хронологичен регистър на месец май и месец юни 2016 г. Установено е, че от страна на дружеството-доставчик не са представени договори, анекси, приемо-предавателни протоколи, количествено-стойностни сметки, оферти, заявки, респективно какъв е предметът на доставените услуги. В придружителното писмо е записано, че се представят сметки за изплатени суми и служебни бележки за лицата В. П. и Е. Д., но такива не са представени реално. При извършена проверка в информационната система на НАП е установено, че от страна на [фирма] няма подадена справка по чл. 73 от ЗДДФЛ за 2016 г., нито от физическите лица са подадени годишни данъчни декларации.

Предвид установеното, е прието, че за стоките по издадените от [фирма] 4 броя фактури не са налични доказателства за тяхното прехвърляне и използването им впоследствие за извършване на облагаеми доставки, поради което е формиран извод за липса на извършени реални доставки.

12. В размер на 31 646,00 лв., ведно със съответните лихви за данъчни периоди м.

Ноември 2016 г., м. Декември 2016 г., от м. Февруари 2017 г. до м. Април 2017 г., от м. Юни 2017 г. до м. Октомври 2017 г., м. Декември 2017 г., м. Януари 2018 г., от м. Март 2018 г. до м. Май 2018 г. по 42 броя фактури, издадени от [фирма]:

В хода на ревизията е установено, че спорните фактури са с предмет: „дизайн, предпечат и печат на брошури, флаери, листовки, подложки, позициониране на сайт, извършване на СМР, монтажни услуги, подмяна на ел. инсталация, подмяна и ремонт на ВиК, зидаро-мазачески услуги, поставяне на модули, презентация на сайт, поддръжка на сайт, профилактика, поддръжка и подновяване на компютърна конфигурация, техническа поддръжка на сайт и компютри и др.“

На ревизираното лице са връчени две ИПДПОЗЛ № Р-22220219003643-040-001/15.07.2019 г. и ИПДПОЗЛ № Р-22220219003643-040-002/25.11.2019 г. Ревизиращият екип при посещението си в счетоводството на ревизираното дружество е установил, че от негова страна са представени само оригиналните фактури, с приложен касов бон, издадени от дружеството-доставчик. От страна на ревизираното дружество не са представени други съпътстващи издадените фактури, документи – договори, анекси, приемо-предавателни протоколи, количествено-стойностни сметки, оферти, заявки, респективно какъв е предметът на доставените услуги. От страна на ревизиращите органи е установено, че спорните фактури, издадени от доставчика съдържат наименование на услугата и стойност, липсва мярка, количество и единична цена и прието, че същите не отговарят на изискванията на чл. 114, ал. 1, т. 9 и т. 11 от ЗДДС. Установено е, че доставките са счетоводно отразени в счетоводството на ревизираното дружество по сметки от група 60, в т.ч 602 „Разходи за външни услуги“, като счетоводно са заведени като разходи за външни услуги.

На дружеството-доставчик е извършена насрещна проверка, отразена в Протокол № П-22001419129284-141-001/13.08.2019 г. В хода на ревизията е установено, че дружеството-доставчик е регистрирано по ЗДДС на 02.02.2011 г. и deregистрирано на 02.07.2018 г. на основание чл. 176 от ЗДДС. До доставчика е изготвено ИПДПОЗЛ № П-22001419129284-040-001/22.07.2019 г., връчено му по електронен път. В указания срок от страна на доставчика не са представени: копия на договори за поръчки, приемо-предавателни протоколи, оферти, търговска кореспонденция; подробно описание на фактурираните по вид услуги, адрес на обекта, както и други документи, изготвени във връзка с услугите; респективно кои лица са извършили услугата; доказателства за материална и кадрова обезпеченост. Единствено са представени копия на спорните фактури, Аналитични регистри за съответните данъчни периоди, през които са издадени спорните фактури; разчетно-платежни ведомости. От проверка в ПП С. е установено, че през периода на издаване на спорните фактури, от страна на дружеството-доставчик има подавани Декларации Обр. 6, но и че от негова страна не са внасяни осигурителни вноски за работници и служители на трудови и извънтрудови правоотношения.

Предвид установеното, е прието, че за стоките по издадените от [фирма] 42 броя фактури не са налични доказателства за тяхното прехвърляне и използването им впоследствие за извършване на облагаеми доставки, поради което е формиран извод за липса на извършени реални доставки.

13. В размер на 18 769,20 лв., ведно със съответните лихви за данъчни периоди м. Март 2017 г. до м. Август 2017 г. по 26 броя фактури, издадени от [фирма]:

В хода на ревизията е установено, че спорните фактури са с предмет: „изработка на кубчета с листа за писане, транспаранти, проучване на пазара, консултантски услуги, поддръжка и позициониране на сайт за 12 месеца, дизайн и предпечат на брошури и дипляни, цялостно почистване на офис и купуване на хигиенни материали, рекламна кампания и т.н.“

На ревизираното лице са връчени две ИПДПОЗЛ № Р-22220219003643-040-001/15.07.2019 г. и ИПДПОЗЛ № Р-22220219003643-040-002/25.11.2019 г. Ревизиращият екип при посещението си в счетоводството на ревизираното дружество е установил, че от негова страна са представени само оригиналните фактури, с приложен касов бон, издадени от

дружеството-доставчик. От страна на ревизираното дружество не са представени други съпътстващи издадените фактури, документи – договори, анекси, приемо-предавателни протоколи, количествено-стойностни сметки, оферти, заявки, респективно какъв е предметът на доставените услуги. От страна на ревизиращите органи е установено, че спорните фактури, издадени от доставчика съдържат наименование на услугата и стойност, липсва мярка, количество и единична цена и прието, че същите не отговарят на изискванията на чл. 114, ал. 1, т. 9 и т. 11 от ЗДДС. Установено е, че доставките са счетоводно отразени в счетоводството на ревизираното дружество по сметки от група 60, в т.ч 602 „Разходи за външни услуги“, като счетоводно са заведени като разходи за външни услуги. Ревизираното лице е представило и Фактура № 521/29.03.2017 г., ведно с копие на фискален бон; заверено копие на споразумение между [фирма] и [фирма] за поддръжка и позициониране на сайт за 12 месеца. Органите по приходите намират, че от представените документи не може да се удостовери дата на реално извършване на услугата. Те са установили също така, че на страница 3 от представеното споразумение е вписано името на Р. Й., който е управител на [фирма], а не на [фирма]. Представено е и заверено копие на Фактура № 514/16.03.2017 г., ведно с копие на фискален бон, приемо-предавателен протокол от 16.03.2017 г. за доставка на транспаранти - височина 2,20 метра, ширина 1,00 метър - 8 броя, 1 цветна снимка с изглед на транспарантите. От ревизиращите в тази връзка е прието, че от наличните документи не може да се установи, кога и от кого са изработени транспарантите.

Ревизиращите органи са установили, че на сайта <http://www.bzsrkvarna.com/pages/newspaper.html> са публикувани всички броеве на вестник „Дентамедика“ от м. 12.2016 г. Броевете са публикувани в PDF формат. Броеве от м. 01.2017 г. до м. 06.2017 г. са свалени от ревизиращия екип, при което е установено, че само в брой от м. 01.2017 г. има брошура, публикувана на страницата на вестник „Дентамедика“. Издател на вестника е Български Зъболекарски Съюз, ЕИК:[ЕИК]. Органите по приходите са констатирани, че за да публикува лице обява следва да бъде издадена фактура за услуга и същата да е заплатена. В тази връзка е констатирано, че в дневника за покупки на [фирма] няма фактури с издател Български Зъболекарски Съюз. Установено е, че в дневника за покупки на ревизираното лице за периода м. 01.2017 г. – м. 03.2020 г. има отразени две фактури, издадени от Български Зъболекарски Съюз.

На дружеството-доставчик е извършена насрещна проверка, отразена в Протокол № П-22001419128447-141-001/22.08.2019 г. В хода на ревизията е установено, че дружеството-доставчик е регистрирано по ЗДДС на 07.08.2009 г. и дерегистрирано на 01.09.2017 г. на основание чл. 176 от ЗДДС. До доставчика е изготвено ИПДПОЗЛ № П-22001419128447-040-001/19.07.2019 г. От страна на доставчика са представени: копия на спорните фактури, оборотни ведомости, копия на СД, дневници за покупки и продажби, аналитични регистри на счетоводни сметки; хронологични регистри, разчетно-платежни ведомости, както и Договор от 13.03.2017 г., сключен между [фирма] и ревизираното дружество с предмет: „Изработка на рекламни материали“. От страна на доставчика, обаче не са представени: копия на договори за поръчки, приемо-предавателни протоколи, оферти, търговска кореспонденция; подробно описание на фактурираните по вид услуги, адрес на обекта, както и други документи, изготвени във връзка с услугите; респективно кои лица са извършили услугата; доказателства за материална и кадрова обезпеченост. От проверка в ПП С. е установено, че през периода на издаване на спорните фактури, от страна на дружеството-доставчик има подавани Декларации Обр. б, но и че от негова страна не са внасяни осигурителни вноски за работници и служители на трудови и извънтрудови правоотношения.

Предвид установеното, е прието, че за стоките по издадените от [фирма] 26 броя фактури не са налични доказателства за тяхното прехвърляне и използването им впоследствие за извършване на облагаеми доставки, поради което е формиран извод за липса на извършени реални доставки.

14. В размер на 26 907,00 лв., ведно със съответните лихви за данъчни периоди м. Април 2017 г. до м. Ноември 2017 г. по 36 броя фактури, издадени от [фирма]:

В хода на ревизията е установено, че спорните фактури са с предмет: „предпечат, печат на брошури, флаери, сертификати, химикалки, тефтери, листовки, каталози, извършено маркетингово проучване, печат на тефтери и т.н.“

На ревизираното лице са връчени две ИПДПОЗЛ № Р-22220219003643-040-001/15.07.2019г. и ИПДПОЗЛ № Р-22220219003643-040-002/25.11.2019 г. Ревизиращият екип при посещението си в счетоводството на ревизираното дружество е установил, че от негова страна са представени само оригиналните фактури, с приложен касов бон, издадени от дружеството-доставчик. От страна на ревизираното дружество не са представени други съпътстващи издадените фактури, документи – договори, анекси, приемо-предавателни протоколи, количествено-стойностни сметки, оферти, заявки, респективно какъв е предметът на доставените услуги. От страна на ревизиращите органи е установено, че спорните фактури, издадени от доставчика съдържат наименование на услугата и стойност, липсва мярка, количество и единична цена и прието, че същите не отговарят на изискванията на чл. 114, ал. 1, т. 9 и т. 11 от ЗДДС. Установено е, че доставките са счетоводно отразени в счетоводството на ревизираното дружество по сметки от група 60, в т.ч 602 „Разходи за външни услуги“, като счетоводно са заведени като разходи за външни услуги.

На дружеството-доставчик е извършена насрещна проверка, отразена в Протокол № П-22001419129300-141-001/13.08.2019 г. В хода на ревизията е установено, че дружеството-доставчик е регистрирано по ЗДДС на 17.12.2014 г. и deregистрирано на 22.12.2017 г. на основание чл. 176 от ЗДДС. До доставчика е изготвено ИПДПОЗЛ № П-22001419129300-040-001/22.07.2019 г. От страна на доставчика са представени: заверени копия на спорните 36 броя фактури; Оборотни ведомости за м. 04, 05, 06, 07, 08, 09, 10 и 11.2017 г.; аналитични регистри на Сметка 411; СД за ДДС с дневници за покупки и продажби за данъчни периоди от м.04 до м.11.2017 г.; аналитични регистри за Сметка 421, за Сметка 454, за Сметка 501, за Сметка 703, за Сметка 453/2, за Сметка 602/5; Хронологичен регистър за м. 04, 05, 06, 07, 08, 09, 10 и 11.2017 г.; 10 броя граждански договора за извършена работа; 10 броя сметки за изплатени суми по чл. 45, ал. 4 от ЗДДФЛ. От страна на ревизиращите органи е установено, че част от описаните документи от дружеството-доставчик с придружителното писмо липсват, за което е съставен Протокол № 1556919/13.08.2019 г. При извършена проверка в ПП на НАП е установено, че в дневниците за продажби на дружеството – доставчик за съответните данъчни периоди същите са включени. Спорните фактури са отчетени по дебитата на Сметка 411 в кореспонденция със Сметка 703 и 453/2. От страна на доставчика не са представени договори, приемо-предавателни протоколи, оферти, заявки, търговска кореспонденция. Установено е, че плащането по фактурите е извършено в брой, като не са представени платежни документи. Извършена е справка във фискални устройства с дистанционна връзка, при която е установено, че на 02.10.2015 г. е въведен в експлоатация ЕКАФП № ФУ DT538809 и № на ФП 2538809 за обект за предоставяне на образователни услуги: Детски център „Бобче Топче“, с адрес: [населено място], [улица].

В хода на проверката от страна на дружеството-доставчик не са представени данни относно използваните активи за извършване на услугите, точното място, където са извършени доставките, наличието на предходен доставчик/подизпълнител, както и е констатирано, че доставчикът не разполага с ДМА. При извършени проверки в информационната система на НАП е установено, че от дружеството-доставчик не е подадена справка по чл. 73 от ЗДДФЛ за 2017 г., нито физическите лица, с които са сключени гражданските договори са подали ГДД. Предвид установеното, е прието, че за стоките по издадените от [фирма] 36 броя фактури не са налични доказателства за тяхното прехвърляне и използването им впоследствие за извършване на облагаеми доставки, поради което е формиран извод за липса на извършени реални доставки.

15. В размер на 12 732,00 лв., ведно със съответните лихви за данъчни периоди м. Август 2017 г. до м. Ноември 2017 г. по 15 броя фактури, издадени от [фирма]:

В хода на ревизията е установено, че спорните фактури са с предмет: „дизайн, предпечат, печат на каталози, на рекламни календари, художествено оформление, предпечат на брошури, техническа поддръжка на сайт и позиционираните в него продукти“.

На ревизираното лице са връчени две ИПДПОЗЛ № Р-22220219003643-040-001/15.07.2019 г. и ИПДПОЗЛ № Р-22220219003643-040-002/25.11.2019 г. Ревизиращият екип при посещението си в счетоводството на ревизираното дружество е установил, че от негова страна са представени само оригиналните фактури, с приложен касов бон, издадени от дружеството-доставчик. От страна на ревизираното дружество не са представени други съпътстващи издадените фактури, документи – договори, анекси, приемо-предавателни протоколи, количествено-стойностни сметки, оферти, заявки, респективно какъв е предметът на доставените услуги. От страна на ревизиращите органи е установено, че спорните фактури, издадени от доставчика съдържат наименование на услугата и стойност, липсва мярка, количество и единична цена и прието, че същите не отговарят на изискванията на чл. 114, ал. 1, т. 9 и т. 11 от ЗДДС. Установено е, че доставките са счетоводно отразени в счетоводството на ревизираното дружество по сметки от група 60, в т.ч 602 „Разходи за външни услуги“, като счетоводно са заведени като разходи за външни услуги.

На дружеството-доставчик е извършена насрещна проверка, отразена в Протокол № П-22001419129293-141-001/13.08.2019 г. В хода на ревизията е установено, че дружеството-доставчик е регистрирано по ЗДДС на 29.10.2013 г. и дерегистрирано на 30.11.2017 г. на основание чл. 176 от ЗДДС. До доставчика е изготвено ИПДПОЗЛ № П-22001419129293-040-001/22.07.2019 г. От страна на доставчика са представени: заверени копия на спорните фактури; оборотни ведомости; СД за ДДС; дневници за покупки и продажби за данъчните периоди, през които са издадени спорните фактури; аналитични регистри; разчетно-платежни ведомости; хронологични регистри. При преглед на представените документи е установено от ревизиращите органи, че част от тях липсват като представени с придружителното писмо. За това обстоятелство е съставен Протокол № 1556915/13.08.2019 г. Констатирано е още от проверка в ПП на НАП, че в дневниците за продажби на дружеството-доставчик за съответните данъчни периоди спорните фактури са включени, като са отчетени по дебита на Сметка 411 в кореспонденция със Сметка 703 и 453/2. От страна на доставчика не са представени договори, приемо-предавателни протоколи, оферти, заявки, търговска кореспонденция. Установено е, че плащането по фактурите е извършено в брой, като не са представени платежни документи. От извършена справка във фискални устройства с дистанционна връзка е установено, че липсват данни [фирма] да има въведен в експлоатация ЕКАФП с дистанционна връзка с НАП. При проверката е установено, че през периода от 02.10.2017 г. до 01.12.2017 г. в [фирма] има назначено само едно лице на трудов договор на длъжност технически сътрудник, както и че като предмет на дейност е деклариран: дейност на рекламни агенции. От доставчика не са представени писмени обяснения относно търговската кореспонденция, участниците в нея и извършените доставки. Предвид установеното, е прието, че за стоките по издадените от [фирма] 15 броя фактури не са налични доказателства за тяхното прехвърляне и използването им впоследствие за извършване на облагаеми доставки, поради което е формиран извод за липса на извършени реални доставки.

16. В размер на 18 623,72 лв., ведно със съответните лихви за данъчни периоди м. Януари 2018 г. до м. Ю. 2018 г. и м. Октомври 2018 г. по 20 броя фактури, издадени от [фирма]:

В хода на ревизията е установено, че спорните фактури са с предмет: „художествено оформление, дизайн, предпечат и печат на брошури, флаери, листовки, календари, каталози, извършен ремонт и монтажни услуги, печат на вестник, техническа поддръжка и обновяване на сайт за 4 месеца и др.“

На ревизираното лице са връчени две ИПДПОЗЛ № Р-22220219003643-040-001/15.07.2019 г. и

ИПДПОЗЛ № Р-22220219003643-040-002/25.11.2019 г. Ревизиращият екип при посещението си в счетоводството на ревизираното дружество е установил, че от негова страна са представени само оригиналните фактури, с приложен касов бон, издадени от дружеството-доставчик. От страна на ревизираното дружество не са представени други съпътстващи издадените фактури, документи – договори, анекси, приемо-предавателни протоколи, количествено-стойностни сметки, оферти, заявки, респективно какъв е предметът на доставените услуги. От страна на ревизиращите органи е установено, че спорните фактури, издадени от доставчика съдържат наименование на услугата и стойност, липсва мярка, количество и единична цена и прието, че същите не отговарят на изискванията на чл. 114, ал. 1, т. 9 и т. 11 от ЗДДС. Установено е, че доставките са счетоводно отразени в счетоводството на ревизираното дружество по сметки от група 60, в т.ч 602 „Разходи за външни услуги“, като счетоводно са заведени като разходи за външни услуги.

С подаденото срещу РД възражение, ревизираното лице е представило следните документи във връзка с доставките от [фирма]: заверено копие на Фактура № 96/03.04.2018 г., ведно с копие на фискален бон; заверено копие на Договор за дизайн и програмиране на уебсайт от 03.04.2018 г.; заверено копие на приемо-предавателен протокол от 03.04.2018 г. След анализ на представените с възражението доказателства, органите по приходите са приели, че възлагането на задачата - извършване на дизайн и програмиране на уебсайт, заедно с фактурата и приемо-предавателният протокол са от една и съща дата. Извършена е проверка в Търговския регистър по партида за ЕИК:[ЕИК], при която е установено, че в нотариалната заверка от образец на подписа на Р. М. Й. е положен подпис, който се различава от подписите, положени във фактурата, договора и приемо-предавателния протокол.

На дружеството-доставчик е извършена насрещна проверка, отразена в Протокол № П-22001419129257-141-001/13.08.2019 г. В хода на ревизията е установено, че дружеството-доставчик е регистрирано по ЗДДС на 24.01.2018 г. и deregистрирано на 23.10.2018 г. на основание чл. 176 от ЗДДС. До доставчика е изготвено ИПДПОЗЛ № П-22001419129257-040-001/22.07.2019 г. От страна на доставчика са представени непосредствено след изготвяне ПИНП: копия на издадените фактури, платени в брой; аналитична разпечатка на Сметка 501, 4532, 421, 602, 503, 411, 611. Не са представени договори, приемо-предавателни протоколи, оферти, заявки, търговска кореспонденция, писмени обяснения и документи относно кой е участвал при водене на търговската кореспонденция/оферти, поръчки; как е получена/предоставена услугата; приемо-предавателни протоколи за предаване на завършената услуга. От ПП С. е установено, че през периода на издаване на фактурите, дружеството-доставчик има подадени Декларации Обр. 6 за 7 лица, но не е внасяло осигурителни вноски за работници или служители на трудови и извънтрудови правоотношения. От доставчика е представена ведомост на изплатени възнаграждения за граждански договори на Ф. М., Р. Р., И. Н., А. П., представени са още и копия на изплатени суми по чл. 45, ал. 4 от ЗДДФЛ на същите лица. Извършена е проверка в информационната система на НАП и е установено, че няма подадена справка по чл. 73 от ЗДДФЛ за изплатени суми по извънтрудови правоотношения от дружеството-доставчик за отчетната 2018 г., както и че липсват данни за подавани ГДД от физически лица за отчетната 2018 г.

Предвид установеното, е прието, че за стоките по издадените от [фирма] 20 броя фактури не са налични доказателства за тяхното прехвърляне и използването им впоследствие за извършване на облагаеми доставки, поради което е формиран извод за липса на извършени реални доставки.

17. В размер на 1 319,00 лв., ведно със съответните лихви за данъчен период м. Май 2018 г. по 2 броя фактури, издадени от [фирма]:

В хода на ревизията е установено, че спорните фактури са с предмет: „художествено оформление, дизайн, предпечат и печат на каталози“.

На ревизираното лице са връчени две ИПДПОЗЛ № Р-22220219003643-040-001/15.07.2019 г. и ИПДПОЗЛ № Р-22220219003643-040-002/25.11.2019 г. Ревизиращият екип при посещението си в счетоводството на ревизираното дружество е установил, че от негова страна са представени само оригиналните фактури, с приложен касов бон, издадени от дружеството-доставчик. От страна на ревизираното дружество не са представени други съпътстващи издадените фактури, документи – договори, анекси, приемо-предавателни протоколи, количествено-стойностни сметки, оферти, заявки, респективно какъв е предметът на доставените услуги. От страна на ревизиращите органи е установено, че спорните фактури, издадени от доставчика съдържат наименование на услугата и стойност, липсва мярка, количество и единична цена и прието, че същите не отговарят на изискванията на чл. 114, ал. 1, т. 9 и т. 11 от ЗДДС. Установено е, че доставките са счетоводно отразени в счетоводството на ревизираното дружество по сметки от група 60, в т.ч 602 „Разходи за външни услуги“, като счетоводно са заведени като разходи за външни услуги.

На дружеството-доставчик е извършена насрещна проверка, отразена в Протокол № П-22001419128365-141-001/12.08.2019 г. В хода на ревизията е установено, че дружеството-доставчик е регистрирано по ЗДДС на 15.07.2013 г. и дерегистрирано на 22.01.2019 г. на основание чл. 176 от ЗДДС. До доставчика е изготвено ИПДПОЗЛ № П-22001419128365-040-001/22.07.2019 г. От страна на доставчика са представени непосредствено след изготвяне ПИНП: копия на спорните фактури; аналитични разпечатки на сметки 501, 453/2, 421, 604, 411, 605, 703. Не са представени договори, приемо-предавателни протоколи, оферти, заявки, търговска кореспонденция, писмени обяснения и документи относно кой е участвал при водене на търговската кореспонденция/оферти, поръчки; как е получена/предоставена услугата; приемо-предавателни протоколи за предаване на завършената услуга. От ПП С. е установено, че през периода на издаване на фактурите, дружеството-доставчик има подадени Декларации Обр. 6, но не е внасяло осигурителни вноски за работници или служители на трудови и извънтрудови правоотношения.

Предвид установеното, е прието, че за стоките по издадените от [фирма] 2 броя фактури не са налични доказателства за тяхното прехвърляне и използването им впоследствие за извършване на облагаеми доставки, поради което е формиран извод за липса на извършени реални доставки.

18. В размер на 3 446,00 лв., ведно със съответните лихви за данъчен период м. Август 2018 г., от м. Ноември 2018 г. до м. Февруари 2019 г. по 7 броя фактури, издадени от [фирма]:

В хода на ревизията е установено, че спорните фактури са с предмет: „художествено оформление, дизайн, предпечат и печат на брошури, флаери, листовки, торбички“.

На ревизираното лице са връчени две ИПДПОЗЛ № Р-22220219003643-040-001/15.07.2019 г. и ИПДПОЗЛ № Р-22220219003643-040-002/25.11.2019 г. Ревизиращият екип при посещението си в счетоводството на ревизираното дружество е установил, че от негова страна са представени само оригиналните фактури, с приложен касов бон, издадени от дружеството-доставчик. От страна на ревизираното дружество не са представени други съпътстващи издадените фактури, документи – договори, анекси, приемо-предавателни протоколи, количествено-стойностни сметки, оферти, заявки, респективно какъв е предметът на доставените услуги. От страна на ревизиращите органи е установено, че спорните фактури, издадени от доставчика съдържат наименование на услугата и стойност, липсва мярка, количество и единична цена и прието, че същите не отговарят на изискванията на чл. 114, ал. 1, т. 9 и т. 11 от ЗДДС. Установено е, че доставките са счетоводно отразени в счетоводството на ревизираното дружество по сметки от група 60, в т.ч 602 „Разходи за външни услуги“, като счетоводно са заведени като разходи за външни услуги.

На дружеството-доставчик е извършена насрещна проверка, отразена в Протокол № П-22221019129467-141-001/14.08.2019 г. В хода на ревизията е установено, че дружеството-доставчик е регистрирано по ЗДДС на 06.07.2018 г. и дерегистрирано на

01.03.2019 г. на основание чл. 176 от ЗДДС. До доставчика е изготвено ИПДПОЗЛ № П-22221019129467-040-001/22.07.2019 г. От страна на доставчика са представени непосредствено след изготвяне ПИНП: заверени копия на спорните фактури; аналитични разпечатки на сметка 501, 453/2, 421, 604, 411, 605, 703. Не са представени договори, приемо-предавателни протоколи, оферти, заявки, търговска кореспонденция, писмени обяснения и документи относно кой е участвал при водене на търговската кореспонденция/оферти, поръчки; как е получена/предоставена услугата; приемо-предавателни протоколи за предаване на завършената услуга. От ПП С. е установено, че през периода на издаване на фактурите, дружеството-доставчик има подадени Декларации Обр. 6, но не е внасяло осигурителни вноски за работници или служители на трудови и извънтрудови правоотношения.

Предвид установеното, е прието, че за стоките по издадените от [фирма] 7 броя фактури не са налични доказателства за тяхното прехвърляне и използването им впоследствие за извършване на облагаеми доставки, поради което е формиран извод за липса на извършени реални доставки.

19. В размер на 4 870,80 лв., ведно със съответните лихви за данъчни периоди от м. Февруари 2019 г. до м. Май 2019 г. по 8 броя фактури, издадени от [фирма]:

В хода на ревизията е установено, че спорните фактури са с предмет: „художествено оформление, предпечат и печат на брошури, изработка на модули – мебели за офис, направа на постери за изложба, художествено оформление и предпечат на каталози, печат на изложбени плакати, каталози и брошури“.

На ревизираното лице са връчени две ИПДПОЗЛ № Р-22220219003643-040-001/15.07.2019 г. и ИПДПОЗЛ № Р-22220219003643-040-002/25.11.2019 г. Ревизиращият екип при посещението си в счетоводството на ревизираното дружество е установил, че от негова страна са представени само оригиналните фактури, с приложен касов бон, издадени от дружеството-доставчик. От страна на ревизираното дружество не са представени други съпътстващи издадените фактури, документи – договори, анекси, приемо-предавателни протоколи, количествено-стойностни сметки, оферти, заявки, респективно какъв е предметът на доставените услуги. От страна на ревизиращите органи е установено, че спорните фактури, издадени от доставчика съдържат наименование на услугата и стойност, липсва мярка, количество и единична цена и прието, че същите не отговарят на изискванията на чл. 114, ал. 1, т. 9 и т. 11 от ЗДДС. Установено е, че доставките са счетоводно отразени в счетоводството на ревизираното дружество по сметки от група 60, в т.ч 602 „Разходи за външни услуги“, като счетоводно са заведени като разходи за външни услуги.

На дружеството-доставчик е извършена насрещна проверка, отразена в Протокол № П-22220619126424-141-001/23.08.2019 г. В хода на ревизията е установено, че дружеството-доставчик е регистрирано по ЗДДС на 19.02.2019 г. и дерегистрирано на 12.07.2019 г. на основание чл. 176 от ЗДДС. До доставчика е изготвено ИПДПОЗЛ № П-22220619126424-040-001/22.07.2019 г. От страна на доставчика са представени: копия на спорните фактури; оборотни ведомости; хронологичен регистър; аналитичен регистър; копие на СД за м.02, 04 и 05.2019 г.; разчетно-платежна ведомост; аналитичен регистър на сметки 501, 703, 411, 421, 604, 605; аналитичен регистър 453/2; справка издадени документи; декларация от управителя на дружеството-доставчик; аналитичен регистър на сметка 702; справка за движение на стоки на [фирма]; копие от Договор от 12.02.2019г., сключен между ревизираното дружество и [фирма]; копие от справка за уведомявания по чл. 62, ал. 5 и копие от трудови договори на ангажираните лица. Не са представени приемо-предавателни протоколи, оферти, заявки, търговска кореспонденция, писмени обяснения и документи относно кой е участвал при водене на търговската кореспонденция/оферти, поръчки; как е получена/предоставена услугата; приемо-предавателни протоколи за предаване на завършената услуга. От ПП С. е установено, че през периода на издаване на фактурите, дружеството-доставчик има подадени Декларации Обр. 6, но не е внасяло осигурителни

вноски за работници или служители на трудови и извънтрудови правоотношения. За периода на издадените фактури е установено, че е имало назначени 4 лица на трудов договор на длъжност „строителни работници“ и един технически сътрудник.

Предвид установеното, е прието, че за стоките по издадените от [фирма] 8 броя фактури не са налични доказателства за тяхното прехвърляне и използването им впоследствие за извършване на облагаеми доставки, поради което е формиран извод за липса на извършени реални доставки.

20. В размер на 1 490,80 лв., ведно със съответните лихви за данъчни периоди м. Февруари 2019 г. и м. Май 2019 г. по 3 броя фактури, издадени от [фирма]:

В хода на ревизията е установено, че спорните фактури са с предмет: „изграждане на щанд, извършени ремонтни дейности и строително-монтажни работи“.

На ревизираното лице са връчени две ИПДПОЗЛ № Р-22220219003643-040-001/15.07.2019 г. и ИПДПОЗЛ № Р-22220219003643-040-002/25.11.2019 г. Ревизиращият екип при посещението си в счетоводството на ревизираното дружество е установил, че от негова страна са представени само оригиналните фактури, с приложен касов бон, издадени от дружеството-доставчик. От страна на ревизираното дружество не са представени други съпътстващи издадените фактури, документи – договори, анекси, приемо-предавателни протоколи, количествено-стойностни сметки, оферти, заявки, респективно какъв е предметът на доставените услуги. От страна на ревизиращите органи е установено, че спорните фактури, издадени от доставчика съдържат наименование на услугата и стойност, липсва мярка, количество и единична цена и прието, че същите не отговарят на изискванията на чл. 114, ал. 1, т. 9 и т. 11 от ЗДДС. Установено е, че доставките са счетоводно отразени в счетоводството на ревизираното дружество по сметки от група 60, в т.ч 602 „Разходи за външни услуги“, като счетоводно са заведени като разходи за външни услуги.

На дружеството-доставчик е извършена насрещна проверка, отразена в Протокол № П-22001419126422-141-001/23.08.2019 г. В хода на ревизията е установено, че дружеството-доставчик е регистрирано по ЗДДС на 23.06.2003 г. и дерегистрирано на 07.08.2019 г. на основание чл. 176 от ЗДДС. До доставчика е изготвено ИПДПОЗЛ № П-22001419126422-040-001/22.07.2019 г. От страна на доставчика са представени: заверени копия на спорните фактури; копие на Договор за извършване на строително-ремонтни дейности от 12.02.2019 г.; хронологичен регистър на Сметка 501; оборотни ведомости; аналитични регистри; копие на СД и дневници за покупко-продажба; справка изписване; Сметка 401; Аналитичен регистър на Сметка 302, 411, 602, 703, 454; разчетно-платежна ведомост; справка движение на стоки; хронологичен регистър. Не са представени приемо-предавателни протоколи, оферти, заявки, търговска кореспонденция, писмени обяснения и документи относно кой е участвал при водене на търговската кореспонденция/оферти, поръчки; как е получена/предоставена услугата; приемо-предавателни протоколи за предаване на завършената услуга. От ПП С. е установено, че през периода на издаване на фактурите, дружеството-доставчик има подадени Декларации Обр. 6, но не е внасяло осигурителни вноски за работници или служители на трудови и извънтрудови правоотношения. От страна на ревизиращите органи е извършена справка за регистрирани фискални устройства, при която е установено, че [фирма], като същото има регистриран ЕКАФП, но същият е от 05.04.2019 г., като няма регистрирани обороти от него за м. 02 и м. 05.2019 г.

Предвид установеното, е прието, че за стоките по издадените от [фирма] 3 броя фактури не са налични доказателства за тяхното прехвърляне и използването им впоследствие за извършване на облагаеми доставки, поради което е формиран извод за липса на извършени реални доставки.

По отношение на представените в хода на ревизията фактури, и представените в хода на административното обжалване на РА заверени копия на съпътстващи документи към спорните фактури, органите по приходите са приели, че същите са непълни, недостоверни и

не доказват реалност на извършените доставки.

В обобщение, предвид изложените факти и обстоятелства, установени при прегледа на представените доказателства и на информацията, съдържаща се в информационната система на НАП, ревизията е приела, че доставчиците не са били в състояние да извършат фактурираните доставки на услуги. Позовала се е, че от представените доказателства и от извършените насрещни проверки не се доказва наличието на материална, кадрова и техническа обезпеченост на доставчиците, която е необходима за изпълнение на фактурираните доставки на стоки и услуги. Ревизиращите органи са приели, че представените документи не доказват извършвани действителни доставки услуги по спорните фактури. Отбелязали са, че анализът на събраните доказателства указва за документално оформяне на търговски взаимоотношения, но не и за фактически развили се такива, и това обстоятелство е известно на жалбоподателя. На основание чл. 68, ал. 1, т. 1, чл. 69, ал. 1, т. 1 във вр. с чл. 6 и чл. 9, и чл. 25 от ЗДДС е отказано правото на приспадане на данъчен кредит по спорните фактури.

Във връзка с всички описани по-горе констатации на жалбоподателя са определени и лихви за ДДС, посочени в таблицата на РА.

Недоволен от издадения му ревизионен акт, жалбоподателят го е оспорил по административен ред и с Решение № 1972/29.12.2020 г. на Директор на дирекция ОДОП-гр.С. при ЦУ на НАП, обжалваният РА е потвърден.

В хода на съдебното производство се допусна съдебно-счетоводна експертиза, с вещо лице М. Р. Н.-Г., която е даде заключение по следните задачи:

1. Огразени ли са в счетоводните документи, представени в хода на ревизията от доставчиците на [фирма], доставките по спорните фактури?;
2. С какъв персонал разполагат доставчиците, които са издали спорните по делото фактури?;
3. Как са огразени в счетоводството на [фирма] спорните доставки?

В хода на съдебното производство се допусна допълнителна съдебно-счетоводна експертиза, с вещо лице М. Р. Н.-Г., която е даде заключение по следните задачи:

1. Какви разходи за реклама е отчело [фирма] за ревизирия период, включително по спорните фактури?;
2. Какви приходи е отчело [фирма] за ревизирия период“?

Съдът ще коментира основното и допълнително експертни заключения, приети в хода на съдебното производство при излагане на правните си изводи.

При така установената фактическа обстановка, съдът достига до следните правни изводи:

Ревизионното производство е извършено от компетентни за целта органи и при спазване на процесуалните правила за извършването на ревизията. Ревизионният акт е издаден от компетентни органи на основание чл. 119, ал. 2 от ДОПК, в кръга на определените им правомощия /в този смисъл Тълкувателно решение № 5 от 13.12.2016 г. на ВАС/. Ревизионният акт е издаден в предвидената форма съгласно чл. 120, ал. 1 от ДОПК и съдържа реквизитите по чл. 120, ал. 1 от ДОПК, както и указаниято, че се приемат констатациите от ревизионния доклад, който на практика представлява неразделна част от издадения ревизионен акт. Оспореният Ревизионен акт съдържа разпоредителна част в табличен вид, в която е определен размерът на обжалваните задължения. Съдът не констатира съществени процесуални нарушения на административно-производствените правила.

В случая, издателите на Ревизионния акт не са определени със заповед за определяне на компетентен орган по реда на старата редакция чл. 119, ал. 2 от ДОПК /в сила до 31.12.2012 г./, тъй като ревизията е възложена през 2018 г., при действието на чл. 119, ал. 2 от ДОПК /изм., ДВ, бр.82 от 2012 г., в сила от 01.01.2013 г./. След изменението на посочената разпоредба, ревизионният акт се издава съвместно от двама органи – органът, възложил ревизията, и ръководителят на ревизията.

Във връзка с компетентността на ревизиращите органи по делото са представени съответните

заповеди, а именно: Заповед № РД-842200-620/10.06.2019 г. на и.д. Директор на ТД на НАП [населено място] и Заповед № РД-01-818/10.05.2019 г. на Директор на ТД на НАП [населено място] /л.26-28/ и Заповед № РД-01-2253/07.12.2018 г. /л.29-40/.

В хода на ревизионното производство са събрани доказателства по предвидените в ДОПК способи. На основание чл. 37, ал. 3, чл. 53 и чл. 56, ал. 1 от ДОПК на жалбоподателя [фирма] са връчени две Искания за представяне на документи и писмени обяснения от задължено лице /ИПДПОЗЛ/ № Р-22220219003643-040-001/15.07.2019 г. и ИПДПОЗЛ № Р-22220219003643-040-002/25.11.2019 г., в отговор на които са представени доказателства. С Протокол № 0859097/20.11.2019 г. е документирано посещение от страна на ревизиращите органи на адреса на ревизираното лице, където се намират първичните и вторични оригинални документи.

На основание чл. 45 от ДОПК са извършени насрещни проверки на доставчиците на ревизираното лице, като на последните са връчени ИПДПОЗЛ, а за резултатите от проверките са съставени съответните протоколи, за констатациите и данните от информационната система на НАП за съответния доставчик.

Съдът констатира, че Ревизионният акт е подписан с електронни подписи от органите по приходите – негови издатели. Във връзка с това и с оглед разпоредбата на чл. 16, ал. 1, т. 1 от ЗЕДЕП, по делото са представени на хартиен и електронен носител заверени копия на електронни съобщения за издаването на КЕП на служителите, подписали електронни документи, издадени във връзка с приключилото ревизионно производство № Р-22220219003643-091-001/08.06.2020 г. спрямо [фирма]. Всички актове в ревизионното производство – ЗВР, ЗИЗВР, РД и РА са издадени от органи по приходите, които са притежавали квалифициран електронен подпис.

Съгласно чл. 3 от Закон за електронния документ и електронни удостоверителни услуги/ заглавието е изменено-преди Закон за електронния документ и електронния подпис /Изм. - ДВ, бр. 85 от 2017 г./, Електронен документ е електронен документ по смисъла на чл. 3, т. 35 от Регламент /ЕС/ № 910/2014 на Европейския парламент и на Съвета от 23 юли 2014 г. относно електронната идентификация и удостоверителните услуги при електронни трансакции на вътрешния пазар и за отмяна на Директива 1999/93/ЕО /ОВ, L 257/73 от 28.08.2014 г./, наричан по-нататък „Регламент /ЕС/ № 910/2014“./2/ /Доп. - ДВ, бр. 85 от 2017 г./. Писмената форма се смята за спазена, ако е съставен електронен документ съдържащ електронно изявление. В редакцията, действаща към момента на издаване на ЗВР, ЗИЗВР, РД и РА, съгласно ЗЕДЕП, чл. 3, ДВ. бр. 34 от 06.04.2001 г. електронен документ е електронно изявление, записано върху магнитен, оптичен или друг носител, който дава възможност да бъде възпроизведено/. Писмената форма се смята за спазена, ако е съставен електронен документ.

Съгласно чл. 4 от ЗЕДЕП, автор на електронното изявление е физическото лице, което в изявлението се сочи като негов извършител. Титуляр на електронното изявление е лицето, от името на което е извършено електронното изявление. Адресат на електронното изявление може да бъде лице, което по силата на закон е длъжно да получава електронни изявления или за което въз основа на недвусмислени обстоятелства може да се смята, че се е съгласило да получи изявлението в електронна форма. По силата на чл. 13 от ЗЕДЕП /Изм. - ДВ, бр. 100 от 2010 г., в сила от 01.07.2011 г./, Електронен подпис е всяка информация в електронна форма, добавена или логически свързана с електронното изявление, за установяване на неговото авторство, а квалифициран електронен подпис е усъвършенстван електронен подпис, който отговаря на изискванията на чл. 16. Електронният подпис по ал. 3 има значението на саморъчен подпис. Страните могат да уговорят, че ще признават стойността на електронния подпис по ал. 1 и 2 на саморъчен в отношенията помежду си.

В конкретния случай, ЗВР, ЗИЗВР, РД, както и РА, са създадени като електронни документи по смисъла на чл. 3, ал. 1 от ЗЕДЕП, по отношение на които с оглед фикцията, установена в ал. 2 се приема, че е спазено изискването за писмена форма. Именно като електронни

документи, подписани от посочените в тях органи по приходите с електронен подпис, те са връчени на ревизираното лице по реда на чл. 30, ал. 1 от ДОПК и това обстоятелство е удостоверено по предвидения за това в цитираната норма ред със съответната разписка. С оглед разпореденото от законодателя в чл. 184, ал. 1 от ГПК, приложима в съдебното производство по оспорване на РА на основание § 2 ДР на ДОПК, тези електронни документи са представени на съда като възпроизведени на хартиен носител преписи, заверени от страната. По определението на чл. 13, ал. 1 от ЗЕДЕП, електронен подпис е всяка информация в електронна форма, добавена или логически свързана с електронното изявление, за установяване на неговото авторство. Квалифициран електронен подпис, съгласно ал. 3 и ал. 4 е усъвършенстван електронен подпис, който отговаря на изискванията на чл. 16 и именно той има значението на саморъчен подпис. За да е налице КЕП, следователно е необходимо да е спазено изискването на чл. 16, ал. 1, т. 1, според което той трябва да е придружен от издадено от доставчик на удостоверителни услуги удостоверение за КЕП, отговарящо на изискванията на чл. 24 и удостоверяващо връзката между автора и публичния ключ за проверка на подписа. От изложеното следва, че доказателствената сила на подписания с КЕП електронен документ е такава, каквато законът признава на подписания писмен документ. Автентичността на всеки един документ/частен свидетелстващ и официален свидетелстващ или диспозитивен/ може да бъде оспорена по реда на чл. 193 от ГПК и в този случай, Съдът е длъжен да провери дали този документ действително материализира изявление, направено от лицето /органа/, сочен като негов автор или не.

По делото са представени доказателства за валидност на притежаваните от органите по приходите електронни подписи, анализът на които обосновава извод за това, че ЗВР, ЗИЗВР, РД и РА са издадени от посочените в тях органи по приходите и са подписани от тях с КЕП, по отношение на който в ал. 4 на чл. 13 от ЗЕДЕП е въведена фикция за саморъчен подпис.

От друга страна, съдът съобрази и това, че всички доставчици на удостоверителни услуги на територията на Република България в изпълнение на изискването на чл. 28 от ЗЕДЕП се поддържат публични регистри на издадените удостоверения за електронни подписи, публикувани на техните интернет-страници. Проверките в тях се осъществяват по име на автор на подписа, следователно не се изискват специални знания и умения, както и да се разполага с конкретния подписан електронно документ. Във всеки един от тези регистри, видът на подписа е указан с търговско наименование, но при преглед на предлаганите от същия доставчик удостоверителни услуги /публичнодостъпна информация/ се установява дали съответното търговско наименование е за квалифициран електронен подпис. Посочената информация се съдържа и в обявените политики за предоставяне на удостоверителни услуги от съответните доставчици, както и в Наръчник на потребителя, където е указан и конкретният цифров идентификатор за съответния доставчик, който се съдържа в удостоверението за квалифициран електронен подпис.

От извършената справка в публичния регистър се установява, че удостоверенията за електронния подпис на В. В. В., издала ЗВР и на Ф. С. Й., издала ЗИЗВР и РА са били валидни към датата на издаване на РА, респективно електронният подпис на Т. Б. Г., издал ЗИЗВР и РА.

Аналогична е ситуацията и при проверката на удостоверението за КЕП на лицата, извършили ревизията и подписали издания РД и РА, Т. Н. В. и И. С. С., а именно същите са притежавали валиден електронен подпис.

От така представените преписи на хартиен носител, включително и от извършените справки в публичния регистър, се установява, че ЗВР, ЗИЗВР, РД и РА, издадени като електронни документи са подписани с квалифициран електронен подпис на органа, възложил ревизията – В. В. В. – Началник на Сектор „Ревизии“, Дирекция „Контрол“ на ТД на НАП; Ф. С. Й. - Началник Сектор „Ревизии“, Дирекция „Контрол“ на ТД на НАП, [населено място], както че Т. Н. В. – ръководител на ревизията и И. С. С., служители и органи по приходите в ТД на НАП – С. са притежавали валиден квалифициран електронен подпис към датите на издаване

на РД и РА.

Настоящият съдебен състав, при липса на оспорване на електронните подписи върху ревизионния акт и въз основа на представените доказателства, респ. служебна проверка в публичния регистър, счита че РА е подписан от възложителя и ръководителя на ревизията и не е нищожен.

Не са допуснати нарушения на изискванията за форма при издаването на актовете, като са спазени изискванията за съдържание съответно по чл. 113, ал. 1 от ДОПК за издадената ЗВР, по чл.117, ал. 2 от ДОПК за РД и по чл. 120, ал. 1 и ал. 2 от ДОПК за РА.

Актовете на органите по приходите са връчвани на ревизираното лице и същото е могло своевременно да защити правата си като представи доказателства. Предвид на изложеното, не са допуснати нарушения на изискванията за компетентност, съдържание, форма и процесуални правила при издаването на РА.

Правният спор се свежда до това дали са действително извършени доставки по процесните фактури с предмет услуги. Спорният въпрос за реалността на доставките при доставка на стоки се свежда до доказване факта на прехвърляне собствеността върху същите, а при доставка на услуги - до доказване факта на предаване резултата от извършените услуги на получателя, и в крайна сметка – за физическото им наличие при ревизираното лице.

В закона няма легално определение на понятието "*неправомерно начислен данък*" по смисъла на чл. 70, ал. 5 от ЗДДС, но по аргумент от противното това е всяка една хипотеза, при която начисляването на данъка е станало в нарушение на императивни законови разпоредби. Тъй като наличието на реална доставка по смисъла на чл. 6 от ЗДДС е условие за възникване на правото на данъчен кредит, то начисляването на данък при липса на реална доставка на стока или услуга е "*неправомерно*" по смисъла на чл. 70, ал. 5 от ЗДДС и е основание за непризнаване правото на данъчен кредит. Следователно по делото следва да се установи дали са били основанията за начисляване на данъка от доставчиците по спорните фактури.

От гледна точка на формалната логика наличието на доставка съставлява положителен факт и след като жалбоподателят черпи права от наличието на реална доставка, в негова тежест е да ангажира доказателства, установяващи осъществяването на този положителен факт. Относно доказателствената тежест в процеса са приложими общите правила на доказване, според едно от които, всяка страна е длъжна да установи обстоятелствата, на които основава своите искания или възражения. В настоящия казус това означава, че ревизираният данъчен субект е този, който трябва да докаже по пътя на пълното доказване, че доставките по фактурите са реално извършени.

За да бъде признато и законосъобразно упражнено правото на данъчен кредит следва да са събрани доказателства относно всеки един от юридическите факти, предвидени в действащия към момента на издаване на фактурата закон. Съобразно общите правила за разпределяне на доказателствената тежест, жалбоподателят, който претендира възникването и законосъобразното упражняване на правото на данъчен кредит по процесните фактури, следва да докаже при пълно и главно доказване наличието на предпоставките по чл. 68 и чл. 69 от ЗДДС и отсъствие на пречки по чл. 70 от ЗДДС, които да препятстват упражняването на правото на данъчен кредит.

Правото на приспадане на данъчен кредит на жалбоподателя е отказано на основание чл. 70 вр. чл. 68 и чл. 69 от ЗДДС във връзка с изводи за неправомерно начислен във фактурите данък, поради липса на доказателства за реалното осъществяване на доставките, водещи до извод за липса на данъчно събитие по смисъла на чл. 6 от ЗДДС.

1. По отношение на фактурите, с предмет: „услуги“, издадени от [фирма], [фирма], „О.-И. А. и Ко“ КД, [фирма] и [фирма]:

Безспорно както в хода на ревизията, така и в хода на съдебното производство от страна на ревизираното дружество не се представиха категорични и безспорни доказателства, удостоверяващи реалност на извършените доставки на услуги по спорните фактури, издадени от горепосочените дружества-доставчици. При извършената проверка в хода на ревизията в

счетоводството на ревизираното дружество от негова страна са представени единствено само оригиналните фактури, с приложен касов бон към същите. По отношение на [фирма] и [фирма] в хода на ревизията е установено, че същите не са включили в Дневника си за продажби процесните фактури. От страна на трите дружества не са представени изисканите им документи и писмени обяснения във връзка с фактурираните услуги. Не е установен дори какъв е предметът на всяка една от документираните с фактурите услуги. От страна на ревизираното дружество не са представени съпътстващи спорните фактури документи. Отделно от това след извършена справка в ИС на НАП е установено, че липсват отразени фактури в СД по ЗДДС и дневниците за продажби на дружествата-доставчици, обстоятелство, установено от вещото лице по допуснатата основна ССЧЕ. Не са представени доказателства дали доставчиците са отчетели приходи във връзка с извършените доставки на услуги, независимо, че ревизираното дружество е отчетело разходи, съгласно допълнителната ССЧЕ. По-конкретно, когато се касае за доставка на стока, следва да се установи дали получателят разполага със същата или съответно доказателства за разпореждане със стоката или влягането ѝ в продукцията. В случай, че се касае за извършване на услуга, следва да бъде удостоверен резултатът от извършената услуга при получателя или да бъдат представени доказателства за използване на полученото. Законова дефиниция изисква фактическо наличие на резултат от осъществената доставка, безспорно удостоверяване на обстоятелството, че получателят е придобил предмета на доставката, което му дава основание да претендира право на данъчен кредит за платения във връзка с доставката ДДС. Другият необходим елемент, според законовата дефиниция за доставка (по стария ЗДДС), е същата да е извършена на основание на сключена сделка или с цел такава да се сключи. Когато бъде удостоверено получаване на предмета на доставката и наличието на основание между доставчик и получател, то следва да се приеме, че положителният факт на доставката е установен.

Във връзка с установяване на обстоятелството относно наличие или липса на доставка следва да се има предвид приложението на счетоводния принцип за съпоставимост между приходи и разходи, съгласно чл. 4, ал. 1, т. 4 от Закона за счетоводството (ЗСч.). По силата на посочената разпоредба разходите, извършени във връзка с определена сделка или дейност се отразяват във финансовия резултат за периода, през който предприятието черпи изгода от тях, а приходите се отразяват за периода, през който са отчетени разходите за тяхното получаване. Следователно, когато се анализират отделните доставки, следва да се извърши проверка относно обстоятелството дали конкретният доставчик е осчетоводил приход във връзка с реализираната доставка, както и дали е осчетоводен насрещен разход, който да бъде съпоставим на прихода и в какво се изразява (материали, разходи за труд, разходи за подизпълнител и т.н.). От друга страна, необходимо е да се извърши проверка във връзка с осчетоводяването на разхода при получателя на доставчика, а именно: дали последният е осчетоводил разходи във връзка с конкретната доставка и налице ли е осчетоводен приход, съпоставим на този разход.

Приходната администрация оспорва факта на придобиване на процесните доставки на услуги. Тя проведе в съдебната фаза на производството успешно насрещно доказване за нереалността на доставките като пречка за възникване на спорното право на приспадане на данъчен кредит. Индиции за липса на предаване на предмета на услугите по фактурите, като способ за индивидуализиране и преминаване на собствеността, са характерът на икономическата дейност на доставчиците, броят и длъжностите на полагащите зависим труд лица; отсъствието на информационна следа за факта на предаване резултатът от извършените услуги на получателя, и в крайна сметка – за физическото им наличие при ревизираното лице.

Неоснователен е доводът, че администрацията не е оспорила фактурите. Доколкото органът по приходите е такъв по ръководство и решаване в извънсъдебната фаза на производството, то очевидно няма как и пред кого да направи нарочно изявление за оспорване. Това оспорване се съдържа имплицитно в РД и РА с отказа на органите по приходите да зачетат убеждаващото

въздействие на фактурите. Съдържанието на доказателствената тежест е правото и задължението на съда да приеме за ненастъпили правните последици на недоказаните факти. Предвид неустановеното получаване от жалбоподателя на услугите по фактурите не е осъществен пораждащия правото на приспадане на данъчен кредит юридически факт по чл. 68, ал. 1, т. 1 и чл. 69, ал. 1, т. 1 от ЗДДС относно доставките, документирани с фактурите, издадени от [фирма], [фирма], „О.-И. А. и Ко“ КД, [фирма] и [фирма].

2. По отношение на фактурите, с предмет „рекламни услуги – художествено оформление, дизайн, предпечат и печат на брошури, направа на сайт за събитие, изработка постери, каталози, плакати, каталози, брошури, флаери, листовки, дипляни, вестник, настолни календари, тефтери, торбички, поддръжка и обновление, годишна поддръжка на уебстраница, поддръжка на сайт, мейлинг кампания, рекламна кампания, профилактика и поддръжка на компютърна конфигурация, поддръжка на апаратура, техническа поддръжка на сайт, транспаранти“, издадени от [фирма], [фирма], [фирма], [фирма], [фирма], [фирма], [фирма], [фирма], [фирма], [фирма], „А. Стил 2009“, Е. и [фирма]:

От събраните както в хода на делото, така и в хода на ревизията, се установява, че само и единствено от дружествата [фирма] е представен договор за услуга от 12.02.2019 г. с предмет: изработка на рекламни материали и изработка на модули – мебели за офис, без уговорен срок – „срокът за изпълнение започва да тече от датата на подписване на договора“ и от [фирма] от дата 20.11.2016 г. с предмет: „изработка на фирмени бланки, брошури, флаери, каталози, дипляни“. По отношение на представените договори, следва да се има предвид, че същите също не удостоверява изпълнението на спорните доставки. След като не е доказано дали услугата е приета от лицето, в чиято полза се твърди да е извършена, договорът е годен да установи единствено възникнала облигационна връзка между страните, но не и реализация на договорените услуги. В тази връзка следва да се има предвид, че нееднократно в свои решения ВАС е имал повод да застъпи схващането, че е налице разлика между сделка в гражданскоправния смисъл и доставка за целите на данъчното облагане и това е причината законодателят в ЗДДС да употребява понятието „доставка“. Докато при сделката в гражданскоправния ѝ аспект е необходимо съгласие между страните за пораждане на договорения резултат, при доставката по смисъла, вложен от законодателя - чл. 6, ал. 1 и чл. 9, ал. 1 от ЗДДС, не е достатъчно съгласието на страните по доставката, а нейното реално осъществяване - извършването на услугата. Това означава, че наличието само на договор, респ. на фактура, не може да породи правомерно упражняване право на данъчен кредит за получателя по доставките, ако той не установи, че издадените му фактури обективират реално осъществени доставки на услуги. За доказване на реалното изпълнение на доставките на услуги, задължение е на получателя, за да може да упражни правомерно правото на приспадане на ДДС като данъчен кредит да притежава доказателства за изпълнение на доставките. Този, който черпи права от доставката, а в случая това е получателят на стоките и услугите, следва да докаже наличието на всички положителни предпоставки на закона за да извърши законосъобразно приспадане на ДДС. От всички дружества-доставчици не са представени съпътстващи фактурите документи – договори, приемо-предавателни протоколи; търговска кореспонденция – оферти, заявки, място и дата на прстиране на уговорените услуги; проекти за художествено оформление и дизайн, представени са документи като аналитични регистри на счетоводни сметки, хронологични регистри, копия на спорните фактури, които обаче не могат да докажат безспорно реалност на спорните услуги.

По отношение на услугите, свързани с поддръжка на сайт, мейлинг, поддръжка на апаратура, поддръжка и обновление на сайт, също не са представени категорични доказателства за реализираните услуги. Не става ясно чий сайт е поддържан, респективно какво е наименованието му, как е извършен мейлингът, както и къде и за какво е осъществена рекламната кампания. От страна на ревизираното дружество също не са представени категорични и безспорни доказателства във връзка с реализацията на спорните доставки на

услуги. Липсват представени доказателства в какво точно се изразяват рекламните услуги, включително дизайн и оформление – а, именно за рекламния дизайн: подготовка на рекламни материали, телевизионна или радио реклама, рекламни банери и прочие. От доказателствата по делото, включително и от ССЧЕ не се установи дали дружествата-доставчици са разполагали със съответния персонал, машини, респективно използвали ли са подизпълнители при осъществяване на договорените услуги. Анализът на така установените факти и обстоятелства потвърждава извода на приходната администрация, съгласно който не са налице документи, удостоверяващи, че услугите реално не са осъществени. В случая, доставчиците са издали данъчни документи и са начислили неправомерно данък, без реално да са извършени облагаеми доставки на услуги и без да е възникнало данъчно събитие по смисъла на чл. 25, ал. 1 и ал. 2 от ЗДДС, във вр. с чл. 9, ал. 1 от ЗДДС.

Отделно издадените спорни фактури, не отговарят на изискванията, визирани в нормата на чл. 114, ал. 1, т. 9 и т. 11 от ЗДДС – същите съдържат само наименование на стоката или услугата, респективно стойност. В същите е видно, че липсват останалите задължителни реквизити – мярка, количество и единична цена.

Както в хода на ревизията, така и в хода на съдебното производство, и с оглед допуснатите и приети по делото основна ССЧЕ и допълнителна такава се установява, че от страна на ревизираното дружество доставките са отразени счетоводно като разходи за външни услуги, и че същите участват за определяне на счетоводния финансов резултат за ревизирания период. Установи се още от допълнителното експертно заключение, че ревизираното лице е отчетло разходи за реклама, включително по спорните фактури, както и приходи от продажби на стоки и услуги. Но този факт преценен в съвкупност с останалите доказателства и факти, респективно с липсата на съпътстващи фактурите документи от съществено значение за доставките не води до извод за тяхната реалност.

От страна на вещото лице по основното заключение е установено, въз основа запознаване с наличните по преписката документи, че дружествата-доставчици са отчетли и признали приходи от извършените услуги по кредита на Счетоводна сметка 703 „Приходи от продажби на услуги“, като начисленият и отразеният във фактурите ДДС е намерил счетоводно отражение по кредита на Сметка 4532 „Начислен ДДС от продажби“. Полученото плащане е в брой и същото е отразено при доставчиците по Сметка 501 „Каса в лева“. Безспорно от основното ССЧЕ се установява, че дружествата-доставчици с оглед наличните по делото документи са отчетли приходи, но от тяхна страна не са представени ГФО за съответната счетоводна година и ГДД, поради което Съдът намира, че от страна на доставчиците не са изпълнени изискванията на счетоводното и данъчното законодателство. От друга страна експертното заключение е изготвено въз основа на събраните в хода на ревизията и делото писмени доказателства, видно от неговата заключителна част. От страна на вещото лице не извършено посещение в счетоводствата на дружествата-доставчици.

Жалбоподателят в случая не проведе пълно и насрещно доказване, в което да установи положителния факт на реално извършени доставки на услуги. В настоящето производство не се представиха категорични доказателства относно реалността на сделките. Констатациите в РА за липса на доставка по смисъла на чл. 6 и чл. 9 от ЗДДС не се оборват и от заключението по назначената по делото съдебно-счетоводна експертиза, нито по друг начин, тъй като редовното водене на счетоводна документация не е основание да се приеме, че доставките са извършени реално. От друга страна вещото лице не е посетило на място счетоводствата на дружествата-доставчици и не е дало отговор дали те са водили редовно своите счетоводства. По отношение редовността на счетоводството, Съдът съобрази правилото на чл. 51, ал. 1 от ДОПК, съгласно което вписванията в счетоводните книги се преценяват според тяхната редовност в съответствие с изискванията на ЗСч и с оглед на останалите обстоятелства, установени в хода на ревизията. Предвид на констатацията за редовност на воденото счетоводство на търговеца и с оглед извършените осчетоводявания във връзка с процесните фактури, не следва да бъде прието, че разглежданите писмени доказателства имат за

достоверна дата тази, посочена в тях, доколкото въз основа на тях има извършени счетоводни записвания в книгите на търговеца. Да се приеме обратното означава, че има редовно водено счетоводство, което противоречи на установеното по делото. В тази връзка следва да се има предвид разпоредбата на чл. 182 от ГПК, според която вписвания в счетоводни книги се преценяват от съда според тяхната редовност и с оглед на другите обстоятелства по делото. В същия смисъл е и нормата на чл.51 ДОПК: вписванията в счетоводните книги се преценяват според тяхната редовност в съответствие с изискванията на Закона за счетоводството и с оглед на другите обстоятелства, установени в хода на производството.Тъй като жалбоподателят претендира наличието на спорното право, в негова тежест съгласно чл. 154, ал. 1 от ГПК, беше да установи, че счетоводството на доставчиците е редовно водено. При това положение не следва да се приема, че въпросните документи могат да служат като годни доказателства в подкрепа становището на жалбоподателя за реалност на извършените доставки. В тази връзка следва да се има предвид, че за Съда не съществува пречка за извършване оценка на експертното заключение при постановяване на съдебния акт. Задължението на съда при действието на чл. 236, ал. 2 от ГПК във вр. с § 2 от ДР на ДОПК е да извърши оценката по чл. 202 от ГПК именно с акта решаващ спора по същество (в този смисъл Решение № 7077/23.05.2013 г. по адм. дело № 13519/2012 г. по описа на ВАС).

При тези обстоятелства от представените доказателства за изпълнение на доставките не може да се направи извод, че те имат връзка с действително осъществени обективни факти и конкретно място на изпълнение на доставките. Поради това следва да бъдат приложени правните последици от обстоятелството, че фактурите и съпътстващите ги документи не съдържат данни за действително осъществена стопанска операция и не съставляват годни документи по смисъла на чл. 71, т. 1 и т. 2 от ЗДДС, въз основа на които може да бъде упражнено правото на данъчен кредит.

По изложените съображения, съдът не споделя твърденията на жалбоподателя за доказани и действително осъществени доставки по спорните фактури – доколкото по принцип има посочен предмет.

Това не съответства на цитираните изисквания за съдържанието на фактурите по правото на ЕС и националното право, предвид изискването, че фактурата следва да носи данни за осъществено данъчно събитие, които да могат да бъдат проверени, респективно да има връзка с други документи, в които се съдържат такива данни.

Следователно правилни са изводите на органите по приходите, че предметът на спорните доставки не е доказан предвид липсата на съпътстващи документи, а сами по себе си фактурите не доказват това. Фактурата като първичен счетоводен документ има за цел да отрази вече осъществили се факти в обективната действителност – обобщени чрез понятията за стопанска операция по възприетата технология на ЗСч и за доставка на стоки по смисъла на ЗДДС. Възникналите факти преди издаването на една фактура следва да могат да бъдат доказани с предвидените в закона способности и по-конкретно доказателствени средства, които установяват относими обстоятелства към действителното осъществяване на доставка от съответния вид. В тази връзка следва да се има предвид, че е налице оспорване на процесните фактури и на представени към малка част от тях съпътстващи документи още в хода на ревизията. Доколкото органът по приходите е такъв по ръководство и решаване в извънсъдебната фаза на производството, то очевидно няма как и пред кого да направи нарочно изявление за оспорване. Това оспорване се съдържа имплицитно в РД и РА с отказа на органите по приходите да зачетат убеждаващото въздействие на фактурите.

Съдържанието на доказателствената тежест е правото и задължението на съда да приеме за ненастъпили правните последици на недоказаните факти. Предвид неустановеното получаване от жалбоподателя на услугите по фактурите не е осъществен пораждащия правото на приспадане на данъчен кредит юридически факт по чл. 68, ал. 1, т. 1 и чл. 69, ал. 1, т. 1 от ЗДДС. Добросъвестността на получателя по доставка е изключена, когато не докаже, че действително е получил насрещната престация по доставката или реалност на доставката.

Това е така, тъй като е страна по двустранен договор за доставка и трябва да знае, всички обективни факти, свързани с осъществяване на доставката. Когато не установи такива факти, следователно не е участвал при осъществяване на доставката, а след като притежава фактура, която не е свързана с получена от него доставка по двустранен договор, то следва извод и знание за формално (документално) издаване на фактурата.

Поради, което настоящият съдебен състав намира изводите на органите по приходите за правилни и законосъобразни, и жалбата в тази част следва да бъде отхвърлена като неоснователна.

3. По отношение на фактурите, с предмет „услуги – ремонтни дейности, изработка на модули-мебели, строително-монтажни дейности, строително-монтажни услуги, подмяна на ел. инсталация, подмяна и ремонт на ВиК инсталация, зидаро-мазачески услуги, изграждане на щандове по време на изложба, извършени СМР“, издадени от [фирма], [фирма], [фирма], [фирма] и [фирма]:

Предмет на издадените от дружествата-доставчици фактури са различни по вид ремонтни дейности, включително подмяна на ВиК инсталация и ел. инсталация, СМР, изработка на модули-мебели. От страна на дружествата [фирма] и [фирма] са представени освен хронологични регистри на сметки, заверения копия на спорните фактури, но и Договор за услуга от 12.02.2019 г. с предмет: изработка на рекламни материали и изработка на модули – мебели за офис, без уговорен срок – „срокът за изпълнение започва да тече от датата на подписване на договора“, сключен с [фирма]. От страна на [фирма] е представен Договор за извършване на строително-ремонтни дейности от 12.09.2019 г. От останалите дружества-доставчици са представени съпътстващи документи – аналитични регистри, хронологични регистри, копия на спорните фактури, СД по ЗДДС, Дневници за продажби. От така представените документи, обаче не се обоснова реалност на спорните доставки. Липсват представени договори за ремонтни дейности, оферти, количествено-стойностни сметки, заявки, респективно къде са извършени различните по вид ремонтни дейности. От друга страна предвид спецификата на извършените дейности – като профилактика на ел. инсталация, В и К инсталация, изисква същите да са извършени от лица, със съответната квалификация.

От страна на [фирма] във връзка с извършените СМР-дейности: зидаро-мазачески дейност, подмяна и ремонт на ВиК инсталация, СМР е представен единствено Договор от 20.11.2016 г. с предмет: „изработка на рекламни материали“. По отношение на фактурираните услуги, свързани със СМР дейности не са представени също договори, приемо-предавателни протоколи, оферти, заявки, количествено-стойностни сметки относно закупени материали, вложени в ремонтните дейности. Представените съпътстващи документи не са достатъчни да обосноват реалност на спорните услуги. Наличието на тези документи е от съществено значение, предвид спецификата на извършваните дейности.

От съществено значение е установеното и от страна на ревизиращите органи, че спорните фактури не отговарят на изискванията, визирани в нормата на чл. 114, ал. 1, т. 9 и т. 11 от ЗДДС – същите съдържат само наименование на стоката или услугата, респективно стойност. В същите е видно, че липсват останалите задължителни реквизити – мярка, количество и единична цена.

Както в хода на ревизията, така и в хода на съдебното производство, и с оглед допуснатите и приети по делото основна ССЧЕ и допълнителна такава се установява, че от страна на ревизираното дружество доставките са отразени счетоводно като разходи за външни услуги, и че същите участват за определяне на счетоводния финансов резултат за ревизирания период.

От страна на вещото лице по основното заключение е установено, въз основа запознаване с наличните по преписката документи, че дружествата-доставчици са отчетели и признали приходи от извършените услуги по кредита на Счетоводна сметка 703 „Приходи от продажби на услуги“, като начисленият и отразеният във фактурите ДДС е намерил счетоводно отражение по кредита на Сметка 4532 „Начислен ДДС от продажби“. Полученото плащане е в

брой и същото е отразено при доставчиците по Сметка 501 „Каса в лева“. Безспорно от основното ССЧЕ се установява, че дружествата-доставчици с оглед наличните по делото документи са отчетели приходи, но от тяхна страна не са представени ГФО за съответната счетоводна година и ГДД, поради което Съдът намира, че от страна на доставчиците не са изпълнени изискванията на счетоводното и данъчното законодателство. В тази връзка аналогични са изводите на настоящия съдебен състав, изложени в т. 2 от настоящето решение по отношение на основното ССЧЕ.

Не са представени и доказателства за съответните вложени части при извършените ремонти и профилактики. Отделно по отношение на представените договори за извършване на СМР, за същите също не удостоверяват изпълнението на спорните доставки на услуги. След като не е доказано дали услугата е приета от лицето, в чиято полза се твърди да е извършена, договоят е годен да установи единствено възникнала облигационна връзка между страните, но не и реализация на договорените услуги. В тази връзка аналогични са изводите на съда, изложени в т. 2 от настоящето решение.

Следователно от така извършената съвкупна преценка на приобщените доказателства, съдът намира, че по делото не са налице достатъчно доказателства за реалността на процесните доставки, поради което РА в тези му части следва да бъде потвърден, а жалбата в тази оставена без уважение.

В заключение и предвид позоваване на съдебната практика на Съда на ЕС, следва да се има предвид следното:

От постоянната съдебна практика на Съда на ЕС (например Решение от 14.12.2000 г. по дело *Emsland-Starke*, C-110/99, R., стр. I-11569, т. 52 и 53, решение от 17.07.2014г., съединени дела *Angelo Torresi* (C-58/13) и *Pierfrancesco Torresi* (C-59/13), ECLI:EU:C:2014:2088, т. 42 – 46 и други) следва, че за да се установи наличието на злоупотреба с право по правото на Съюза, са необходими обективен и субективен елемент, които съответно изискват да бъде установено следното:

А) обективният елемент на злоупотребата с право изисква от определена съвкупност от обективни обстоятелства да следва, че въпреки формалното спазване на предвидените в правната уредба на Съюза условия, целта, преследвана от тази правна уредба, не е постигната.

Б) субективният елемент на злоупотребата с право изисква да е налице намерението да се получи неправомерно предимство от правната уредба на Съюза, като изкуствено се създават условията, необходими за неговото получаване.

Когато не може да се направи извод, че се касае за действително осъществена доставка, такива данни могат да сочат на извод за привидно съглашение. Твърдението на ответника, че жалбоподателят като получател по процесните фактури е знаел, че участва в привидни сделки, е относимо към субективния елемент на злоупотребата с право. Знанието на страната, свързано с привидността на сделката, се свежда до два отделни елемента – възможност за знание и задължение за знание. Същите могат да бъдат сведени до изясняване на обстоятелството дали получателят е положил грижата на добрия търговец и длъжимите в тази връзка усилия с оглед естеството на конкретната доставка, т.е. касае положителни действия. Така според практиката на Съда на ЕС: "Когато получателят по доставката, въпреки положените дължими усилия в рамките на разумното, не е знаел, че сделката е привидна, следва да се счита за добросъвестен, и правото на приспадане не може да бъде отказано, дори и да са налице обстоятелства, които сочат на друго. Според Съда на ЕС, установяването на режим на обективна отговорност би надхвърлило необходимото за защита на държавното съкровище" (в този смисъл Решение от 11.05.2006 г. по дело *Federation of T. Industries* и др., C-384/04, R., стр. I-4191, т. 32 и Решение от 21.02.2008 г. по дело *Netto Supermarkt*, C-271/06, Сборник, стр. I-771, т. 23).

Следователно, установяването субективния елемент - получателят е трябвало да знае, че сделката, с която обосновава правото на приспадане, е привидна или злоупотреба с право се отнася до спазването на принципа за добросъвестност от получателя по доставката. Този

принцип отразява дължимото поведение, произтичащо от общата забрана за злоупотреби и измами, както и от принципа, съгласно който никой не може да се ползва от правата, предоставени от правния ред на Съюза, с измамна цел или с цел злоупотреба и от принципа на защита на оправданите правни очаквания. За значението, което се отдава на добросъвестността на данъчнозадълженото лице, в контекста на правото на приспадане на ДДС, свидетелства съдебната практика на Съда на ЕС, изразена в решения Optigen и др., C-354/03, C-355/03 и C-484/03, EU:C:2006:16, K. и Recolta Recycling, C-439/04 и C-440/04, EU:C:2006:446, Mahagibben и Dбvid, C-80/11 и C-142/11, EU:C:2012:373, Tyth, C-324/11, EU:C:2012:549, както и определения Forwards V, C-563/11, EU:C:2013:125 и Jagieio, C-33/13, EU:C:2014:184, както и например:

Търговците, които взимат всички мерки, които са необходими, за да гарантират, че техните сделки не са свързани с измама, независимо дали това е измамно избягване на ДДС или друга измама, трябва да могат да разчитат на законността на тези сделки, без риск да загубят правото на приспадане на ДДС (в този смисъл C-384/04 Federation of T. Industries and Others [2006] E. I-0000, § 33).

Не е в противоречие с правото на Съюза да се изисква от стопанския субект да вземе всички необходими мерки, за да се увери, че осъществяваната от него сделка не го води до участие в данъчна измама (вж. в този смисъл Решение от 27.09.2007 г. по дело Teleos и др., C-409/04, Сборник, стр. I-7797, т. 65 и 68, Решение по дело Netto Supermarkt, т. 24 и Решение от 21 декември 2011 г. по дело Vlaamse Oliemaatschappij, C-499/10, т. 25).

Националната юрисдикция е задължена да извърши глобална преценка на всички елементи и фактически обстоятелства по това дело, за да определи дали данъчнозадълженото лице е действало добросъвестно и е взело всички мерки, които могат разумно да се изискват от него, за да се увери, че осъществяваната операция не го довежда до участие в данъчна измама. В хипотезата, при която тази юрисдикция стигне до извода, че с оглед на обективни данни е доказано, че данъчнозадълженото лице е знаело или е трябвало да знае, че осъществената от него операция е била част от извършена от другата страна по доставката измама, и че не е взело всички зависещи от него разумни мерки за избягване на тази измама, ползването от правото на освобождаване от ДДС би могло да му бъде отказано (в този смисъл решение Mecsek-Gabona, EU:C:2012:547, т. 53 и 54).

Грижата на добрия търговец представлява мярка за добросъвестно поведение на получателя по доставката по смисъла на чл. 302 ТЗ. Ако не е положена тази грижа, търговецът е недобросъвестен, в който случай при наличие на обстоятелства, сочещи на злоупотреба по правото на ЕС, следва да бъде отказано правото на приспадане на данъчен кредит.

Твърдението на жалбоподателя, че правото на приспадане следва да бъде признато, независимо, че друг доставчик по веригата е извършил нередности, действително е така, но когато получателят по доставката е добросъвестен. Всеки случай следва да се преценява конкретно, не може по принцип да се изисква от търговеца да извършва проверки на другата страна по сделката, за обстоятелства, свързани с доставката. Когато този търговец е разполагал с косвени доказателства за нередности или измама, е бил длъжен да се увери в надеждността на доставчика, съгласно съдебната практика на Съда на ЕС, например:

Мерките, които в конкретния случай е разумно да се изисква да бъдат взети от желаещото да упражни право на приспадане на ДДС данъчнозадължено лице, за да се увери, че сделките му не са част от измама, извършена от друг стопански субект по предходна сделка, се определят основно с оглед на обстоятелствата в конкретния случай (вж. решение Mahageben и Dбvid, C-80/11 и C-142/11, EU:C:2012:373, т. 59, както и определение Jagieio, C-33/13, EU:C:2014:184, т. 37, PPUH Stehcemp sp.j. Florian Stefanek, Janina Stefanek, Jarosiaw Stefanek, C-277/14, ECLI:EU:C:2015:719, т. 51).

Макар да е възможно да се приеме, че когато данъчнозадълженото лице разполага с косвени доказателства, позволяващи да се подозира наличие на нередности или измама, то е длъжно да се осведоми за стопанския субект, от когото възнамерява да закупи стоките или услугите,

за да се увери в неговата надеждност, данъчната администрация не може по принцип да изисква от това лице, от една страна, да е проверило, че издателят на фактурата за стоките и услугите, във връзка с които се иска упражняване на правото на приспадане, разполага със съответните стоки и е в състояние да ги достави и че е изпълнил задълженията си за деклариране и за внасяне на ДДС, за да се увери, че не са налице нередности, или, от друга страна, да притежава документи в това отношение (вж. в този смисъл решенията Mahagibben и Dövid, C-80/11 и C-142/11, EU:C:2012:373, т. 60 и 61, Строй транс, C-642/11, EU:C:2013:54, т. 49, PPUH Stehcamp sp.j. Florian Stefanek, Janina Stefanek, Jarosiaw Stefanek, C-277/14, ECLI:EU:C:2015:719, т. 52, както и определение Jagieñio, C-33/13, EU:C:2014:184, т. 38 и 39).

Добросъвестността на търговеца, получател по доставката, не може да съставлява самостоятелно основание за признаване на правото на приспадане без да е доказано реалното получаване на стоките или услугите по сделката. Това е така, тъй като без да получена доставката, не възниква право на приспадане на данъчен кредит.

Добросъвестният търговец, ако действително е получил стоките или услугите, следва да разполага с доказателства за предаването на стоките и приемането на услугите. С оглед на това, ако е положил дължимата грижа, следва да разполага с всички доказателства за осъщественото изпълнение по доставката, в противен случай следва да може да представи разумно обяснение защо не разполага с доказателства.

Тези факти са налице в процесния случай, тъй като жалбоподателят не представи относими доказателства за обстоятелства, които според естеството на спорните доставки, сочат изводи за изпълнението им. Съответно на това жалбоподателят не е положил дължимата грижа, а именно грижата на добрия търговец да води делата си по начин, който му позволява да докаже правата си съответно да бъде осъществен контрол от органите по приходите върху законосъобразното упражняване на правото на приспадане на данъчен кредит.

С оглед на изложеното настоящият съдебен състав намира, че както в ревизионното, така и в съдебното производство от представените доказателства не може да се обоснове извод за наличие на реално осъществени доставки по издадените от [фирма]; [фирма]; [фирма]; [фирма]; [фирма]; [фирма]; [фирма]; „О.-И. А. и Ко“ КД; [фирма]; [фирма]; [фирма]; [фирма]; [фирма]; [фирма]; [фирма]; [фирма]; [фирма]; [фирма]; [фирма] фактури. При условие, че са издадени фактури и е начислен данък без да са налице фактически извършени стопански операции, няма основание за ползване на данъчен кредит, предвид разпоредбите на чл. 68, ал. 1, т. 1 от ЗДДС вр. чл. 6, ал. 1 и чл. 9, ал. 1 от ЗДДС. При липса на доказателства за реалността на доставките, неправилно би било съдът да пренебрегне това обстоятелство и да признае правото на приспадане на данъчен кредит на жалбоподателя, тъй като в основата на прилагането на механизма на ДДС стои именно извършването на облагаеми сделки. Н. факт е неосъществен факт. При липса на доказано извършена двустранна сделка (обратното не се установи по делото, независимо от представените писмени доказателства), нормално и логично е знание за това да има и при двете страни по тази сделка.

По отношение на спорните фактури и липсата на индивидуализация на посочения в тях предмет, следва да се посочи, че в чл. 7, ал. 3 от ЗСч е прието, че е налице документална обоснованост и когато в първичния счетоводен документ липсва част от изискуемата информация по ал. 1 и ал. 2 при условие, че за липсващата информация са налице документи, които я удостоверяват. Разпоредбата на чл. 71, т. 1 от ЗДДС изрично изисква фактурите, въз основа на които може да бъде упражнено правото на данъчен кредит, да съответстват на изискванията на чл. 114 от ЗДДС, като не е предвидено изключение, свързано с непълноти на съдържанието. Тези изводи се подкрепят и от съдебната практика на Съда на ЕС по прилагането на директивата за ДДС, а именно, че следва да се откаже правото на приспадане по фактурите, които не съответстват на изискванията на съставянето им. В решение от 08.05.2013 г. по дело C-271/12, Съдът на ЕС е приел, че правото на приспадане може да се откаже на данъчнозадължените лица, получатели на услуги, които разполагат с непълни

съдържащите се в тях данни. Предвид, което съдът приема, че наличието на съставените фактури, респ. съпътстващите ги документи, страдащи от съществени пороци, обсъдени по-горе, не може да обоснове извод за фактическото извършване на разглежданите доставки.

При това положение, Съдът намира, че представените по делото писмени доказателства не позволяват да се направи обоснован извод за фактическо извършване на всяка една от преките доставки по начина, по който е дадена информацията за същите в първичните счетоводни документи, включително и в аспекта на конкретните страни по доставката.

Съдът формира извод, че жалбоподателят не доказва материалноправните и формалните изисквания за възникване и упражняване на правото на приспадане на данъка, в това число и обективни данни, че е получил доставките, предмет на фактурите, по които е упражнил правото на приспадане на данъка, както и че е добросъвестен, т.е. че е положил грижата на добрия търговец.

Субективният елемент на злоупотребата с право, както се посочи по-горе при правните съображения на съда, е свързан с преследваната цел - необходимо е основната цел да бъде ползването на предимство, предоставяно от правото на Съюза. Следва да се вземат предвид всички фактически, правни и икономически отношения между страните (жалбоподателя и доставчиците му), конкретни прикрити или последващи обратни съглашения, преследваната цел или наличие на скрита цел. В случая безспорно преследваната цел е получаване и доказване на данъчно предимство - приспадане на ДДС по процесните фактури.

Като страна по доставка, която е действително изпълнена, следва да са му известни всички елементи, свързани с изпълнението, особено правото на жалбоподателя да осъществява контрол върху изпълнението. Поради това би следвало да са му известно и физическото лице, доставило стоките. Следователно, според трите критерия по делото *Mezcek Gabona*, цитирано по-горе, и тъй като жалбоподателят е недобросъвестен и не изпълни задълженията си по тежестта на доказване по делото, то правото на приспадане на данъка следва да бъде отказано по процесните фактури.

В заключение по отношение на процесните доставчици, съдът намира, че на практика няма нито едно сигурно и убедително доказателство, което да обосновава факта на прехвърлянето на рисковете и изгодите за процесните стоки към дружеството-жалбоподател. За това съдът приема и изводите на органите по приходите, че процесните фактури са израз на фиктивно фактуриране, по тях не е установена изискуемостта на данъка и оттам на пораждането на правото на данъчен кредит – чл. 25, ал. 1, ал. 2 вр. с чл. 9 от ЗДДС вр. с чл. 68, ал. 1, т. 1 вр. чл. 69, ал. 1, т. 1 от ЗДДС, поради което жалбата като неоснователна следва да бъде отхвърлена, а РА потвърден като правилен и законосъобразен.

При този изход на спора, основателна се явява претенцията на ответника за присъждане на разноски – юрисконсултско възнаграждение. Общият материален интерес по делото е в размер на 270 173,11 лева, а именно 198 275.72 лв. отказано право на приспадане на данъчен кредит по ЗДДС за ревизирания период и лихви в размер на 71 897,39 лева. В полза на Дирекция ОДОП при ЦУ на НАП – С. следва да бъде присъдено юрисконсултско възнаграждение, съобразно разпоредбата на чл. 8 ал. 1 т. 5 от Тарифата за минималните размери на адвокатските възнаграждения, с оглед общия материален интерес, което възлиза на 5 231,73 лева.

По изложените съображения, АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД С.-град, I-во отделение, 43-ти състав на основание чл. 160 от ДОПК,

Р Е Ш И:

ОТХВЪРЛЯ жалба на [фирма] с ЕИК:[ЕИК], с адрес за кореспонденция: [населено място],[жк], [улица], ет. 1, ап. 2, представлявано от Р. И. Бабанска, чрез адвокат Т. А. Г., със съдебен адрес: [населено място], [улица], ап. 20 срещу Ревизионен акт №

P-2220219003643-091-001/08.06.2020г., издаден от Ф. С. Й. – орган, възложил ревизията и Т. Н. В. – ръководител на ревизията, потвърден с Решение № 1972/29.12.2020 г. на Директор на Дирекция „Обжалване и данъчно-осигурителна практика“, Централно управление на Национална агенция по приходите, [населено място], относно отказано право на приспадане на данъчен кредит общо в размер на главница 198 275.72 лв., ведно с лихва в размер на 71 897.39 лв. за данъчни периоди от м. Декември 2013 г. до м. Ю. 2014 г.; от м. Септември 2014 г. до м. Август 2015 г.; м. Октомври 2015 г.; от м. Февруари 2016 г. до м. Юни 2016 г.; м. Септември 2016 г.; м. Ноември 2016 г.; м. Декември 2016 г.; от м. Февруари 2017 г. до м. Август 2018 г.; от м. Октомври 2018 г. до м. Май 2019 г.

ОСЪЖДА [фирма] с ЕИК:[ЕИК], с адрес за кореспонденция: [населено място],[жк], [улица], ет. 1, ап. 2, представлявано от Р. И. Бабанска да заплати на Национална агенция по приходите-Дирекция „Обжалване и данъчно-осигурителна практика“, [населено място] при ЦУ на НАП, сумата в размер на 5 231,73 лева /пет хиляди двеста тридесет и един лева и 0.73 стотинки/, представляваща юрисконсултско възнаграждение.

РЕШЕНИЕТО подлежи на обжалване с касационна жалба пред Върховен административен съд на Република България в 14-дневен срок от връчване на преписи на страните.

СЪДИЯ: